

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผลการวิจัย แบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

1. ปัจจัยทางสังคม กายภาพ และจิตวิทยาของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กช.
 2. ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กช.
 3. ปัญหาและข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กช.
 4. การทดสอบสมมติฐานระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม
1. ปัจจัยทางสังคม กายภาพ และจิตวิทยาของอาจารย์ที่เข้าไปปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กช.

1.1 ปัจจัยทางสังคม

ปัจจัยทางสังคมของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโครงการอศ.กช. ดังตาราง 1 และรายละเอียดต่อไปนี้

เพศ พบว่า อาจารย์ร้อยละ 66.4 เป็นเพศชาย ร้อยละ 33.6 เป็นเพศหญิง สาเหตุที่อาจารย์ชายไปสอนนักเรียนในโครงการ อศ.กช. มากกว่าอาจารย์หญิง เป็นเพราะการไปสอนนักเรียนในโครงการอศ.กช. ต้องไปสอนในท้องถิ่นซึ่งอยู่ภายนอกวิทยาลัยเกษตรกรรม อาจารย์ชายจะเดินทางไปสะดวกกว่าและในบางครั้งต้องพักค้างในท้องถิ่นนั้นๆ

อายุ พบว่าอาจารย์ร้อยละ 57.4 มีอายุระหว่าง 36-45 ปี ร้อยละ 36.6 มีอายุระหว่าง 26-35 ปี ร้อยละ 4.5 มีอายุ 46 ปีขึ้นไป และมีเพียงส่วนน้อยร้อยละ 1.5 มีอายุน้อยกว่า 25 ปี อาจารย์มีอายุเฉลี่ย 37 ปี อายน้อยที่สุด 23 ปี และมากที่สุด 51 ปี

สถานภาพ พบว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ร้อยละ 84.3 สมรสแล้ว ร้อยละ 14.2 ยังเป็นโสด และมีเพียงส่วนน้อยร้อยละ 1.5 ที่เป็นหม้าย

วุฒิการศึกษา พบว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ร้อยละ 85.1 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาเกษตรศาสตร์ เช่น พืชศาสตร์ สัตวศาสตร์ ประมง อุตสาหกรรม เกษตร เศรษฐศาสตร์เกษตรและช่างเกษตร สาขาวิชาสามัญ เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา จิตวิทยาและพลศึกษา ร้อยละ 12.6 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาพืชศาสตร์ สัตวศาสตร์ ปฐพีวิทยา คุรุศาสตร์ เกษตร พัฒนาการเกษตร วิทยาศาสตร์ชีวภาพ และการสอนภาษาไทย ส่วนน้อยร้อยละ 2.3 สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเอกเกษตรกรรมและสัตวบาล

ภูมิลำเนา พบว่าอาจารย์ที่สอนในโครงการอศ.กช. ของวิทยาลัยเกษตรกรรมภาคใต้ มีภูมิลำเนาอยู่ทุกภาคของประเทศ แต่ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้มากที่สุด ร้อยละ 85.2 รองลงมาภาคกลางร้อยละ 11.2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 2.2 ภาคเหนือและภาคตะวันออกมีจำนวนเท่ากันคือร้อยละ 0.7

อายุราชการ พบว่าอาจารย์ร้อยละ 60.5 มีอายุราชการระหว่าง 6-10 ปี ร้อยละ 21.6 มีอายุราชการระหว่าง 11-15 ปี ร้อยละ 11.9 มีอายุราชการระหว่าง 1-5 ปี และมีเพียงส่วนน้อยร้อยละ 6.0 มีอายุราชการ 16 ปีขึ้นไป อายุราชการเฉลี่ย 12.5 ปี อายุราชการต่ำสุด 2 ปี อายุราชการสูงสุด 23 ปี

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน พบว่าอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กช. มีตำแหน่งหน้าที่การงานแตกต่างกัน คือ ร้อยละ 67.6 เป็นหัวหน้างาน เช่น หัวหน้างานแผนกสัตว์ปีก ร้อยละ 16.7 เป็นหัวหน้าคณะ ซึ่งเทียบเท่ากับหัวหน้าภาควิชาในมหาวิทยาลัย และร้อยละ 15.7 เป็นหัวหน้าโครงการต่างๆ เช่น โครงการปลูกไม้ดอกไม้ประดับ โครงการเลี้ยงไก่ไข่ เป็นต้น

ระยะเวลาที่เข้าร่วมโครงการ อศ.กช. พบว่าอาจารย์ร้อยละ 58.9 เข้าร่วมโครงการ อศ.กช. มาแล้ว 1-5 ภาคการศึกษา ร้อยละ 36.5 เข้าร่วมโครงการอศ.กช. มาแล้ว 6-10 ภาคการศึกษา และไม่เกินร้อยละ 5.0 เข้าร่วมโครงการอศ.กช.มาแล้ว 11 ภาคการศึกษาขึ้นไป ระยะเวลาที่อาจารย์เข้าร่วมโครงการ อศ.กช. เฉลี่ย 8.5 ภาคการศึกษา (1 ภาคการศึกษา = 18 สัปดาห์) ผู้ที่เข้าร่วมโครงการ อศ.กช.น้อยที่สุด 1 ภาคการศึกษา

เป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมระนอง ตรัง พัทลุง และสุราษฎร์ธานี และผู้ที่เข้าร่วมโครงการอศ.กช.นานที่สุด 18 ภาคการศึกษา เป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสตูล

ความรู้ทางการเกษตรที่นำมาใช้ในโครงการ อศ.กช. พบว่าอาจารย์ร้อยละ 94.0 นำความรู้ทางการเกษตรที่ได้เรียนมาจากสถาบันการศึกษาเดิมที่เคยเรียนคือ โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย มาใช้ในการสอนนักเรียนในโครงการ อศ.กช. ร้อยละ 38.8 ได้รับความรู้จากการประกอบอาชีพเกษตรเป็นงานอดิเรก ร้อยละ 37.3 ได้รับความรู้เพิ่มเติมจากการเข้ารับการอบรม สัมมนา หรือไปดูงานจากหน่วยงานของราชการเกี่ยวข้องกับการเกษตร เช่น สถานีขยายพันธุ์พืช การปลูกดอกหน้าวัวของสถานีวิจัยพืชสวน จ.กระบี่ และหน่วยงานของเอกชนที่จัดขึ้น เพื่อบริการความรู้ทางการเกษตร เช่น การเลี้ยงกุ้งกุลาดำของบริษัทเอกชน และร้อยละ 11.2 ได้ศึกษาหาความรู้ทางการเกษตรด้วยตนเองจากรายการเกษตรทางโทรทัศน์ ฟังวิทยุ อ่านหนังสือ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

กล่าวโดยสรุป อาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กช. ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 37 ปี มีสถานภาพสมรส ระดับการศึกษาปริญญาตรี มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ อายุราชการเฉลี่ย 12.5 ปี ทำหน้าที่สอนในวิทยาลัย ในโครงการ อศ.กช. และโครงการอื่นๆ ระยะเวลาที่เข้าร่วมโครงการอศ.กช. เฉลี่ย 5.9 ภาคการศึกษา ความรู้ทางการเกษตรที่นำมาใช้ในโครงการอศ.กช. ส่วนใหญ่เป็นความรู้ที่ได้รับมาจากการศึกษาในสถาบันการศึกษา

ตาราง 1 ปัจจัยทางสังคมของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กช.

ปัจจัยทางสังคม	จำนวน (n = 134)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	89	66.4
หญิง	45	33.6
อายุ		
น้อยกว่า 25 ปี	2	1.5
26-35 ปี	49	36.6
36-45 ปี	77	57.4
46 ปีขึ้นไป	6	4.5
$\bar{X} = 37$ ปี S.D = 7.9 พิสัย = 23-51 ปี		
สถานภาพ		
สมรส	113	84.3
โสด	19	14.2
หม้าย	2	1.5
วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี	114	85.1
สูงกว่าปริญญาตรี	17	12.6
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3	2.3
ภูมิลำเนา		
ภาคใต้	114	85.2
ภาคกลาง	15	11.2
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	3	2.2
ภาคตะวันออก	1	0.7
ภาคเหนือ	1	0.7

ตาราง 1 (ต่อ)

ปัจจัยทางสังคม	จำนวน (n = 134)	ร้อยละ
อายุราชการ		
1-5 ปี	16	11.9
6-10 ปี	81	60.5
11-15 ปี	29	21.6
16 ปีขึ้นไป	8	6.0
$\bar{X} = 12.5$ ปี S.D = 7.7 พิสัย = 2-23 ปี		
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน*		
หัวหน้างาน	69	67.6
หัวหน้าคณะ	17	16.7
หัวหน้าโครงการอื่นๆ	16	15.7
ระยะเวลาที่เข้าร่วมโครงการ อศ.กช.		
1-5 ภาคการศึกษา	79	58.9
6-10 ภาคการศึกษา	49	36.5
11 ภาคการศึกษาขึ้นไป	6	4.6
$\bar{X} = 8.5$ ภาคการศึกษา S.D = 8.1 พิสัย = 1-18 ภาคการศึกษา		
ความรู้ทางการเกษตรที่นำมาใช้ในโครงการอศ.กช.		
ส่วนใหญ่เป็นความรู้ที่ได้รับมาจาก*		
การศึกษาในสถาบันการศึกษา	126	94.0
การประกอบอาชีพการเกษตรเป็นงานอดิเรก	52	38.8
การเข้ารับการอบรม สัมมนา ดูงาน	50	37.3
อื่นๆ เช่น ศึกษาด้วยตนเอง ดูโทรทัศน์	15	11.2
ฟังวิทยุ เป็นต้น		

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

1.2 ปัจจัยทางกายภาพ

ปัจจัยทางกายภาพของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโครงการอศ.กข. ดังตาราง 2 และรายละเอียดต่อไปนี้

ระยะทางระหว่างวิทยาลัยกับสถานที่สอนนักเรียน พบว่าอาจารย์ร้อยละ 59.7 ไม่มีปัญหา เช่น วิทยาลัยเกษตรกรรมตรัง กระบี่ และสงขลา เป็นเพราะว่าสถานที่สอนนักเรียนในโครงการ อศ.กข. สะดวกต่อการเดินทางไปสอน มีรถของวิทยาลัยบริการจึงเดินทางได้สะดวก ร้อยละ 40.3 มีปัญหา เช่น ที่วิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี เพราะบางครั้งอาจารย์ต้องไปสอนในอำเภอที่ไกลเกินกว่า 50 กิโลเมตร และต้องพักค้างในท้องถิ่น ที่วิทยาลัยเกษตรกรรมนราธิวาส อาจารย์เกรงกลัวผู้ก่อการร้าย และนักเรียนส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดาร บางครั้งไม่มียานพาหนะของวิทยาลัยบริการจึงต้องใช้ยานพาหนะส่วนตัวไปสอน

ความเหมาะสมของสภาพห้องเรียนในท้องถิ่น ห้องเรียนในท้องถิ่นส่วนใหญ่ใช้ที่สาธารณะหรือสถานที่ราชการ เช่น ศาลาวัด ศาลาอ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน ห้องประชุมโรงเรียนในท้องถิ่น เป็นต้น พบว่าอาจารย์ร้อยละ 66.5 เห็นว่าสภาพห้องเรียนมีความเหมาะสมแล้ว ร้อยละ 33.5 เห็นว่ายังไม่เหมาะสมเพราะมีเสียงรบกวน อากาศร้อน ไม่มีกระดานดำ บางแห่งไม่มีกระแสไฟฟ้าทำให้ไม่สามารถใช้สื่อบางอย่างที่จูงใจให้นักเรียนสนใจบทเรียน จึงทำให้การเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

ช่วงเวลาที่ไปปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กข. เวลาที่ปฏิบัติงานมีทั้งเวลาในวันราชการและวันหยุดราชการ พบว่าอาจารย์ร้อยละ 63.5 มีปัญหาเกี่ยวกับเวลา มักจะไปซ้ำซ้อนกับการสอนนักเรียนภาคปกติ หรือการสอนโครงการหลักสูตรพิเศษ (ระยะสั้น-เคลื่อนที่) หรือการประชุมวางแผนร่วมกับส่วนราชการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง หากการสอนตรงกับวันหยุดราชการก็ไม่มีพนักงานขับรถ และอีกร้อยละ 36.5 ไม่มีปัญหา เพราะอาจารย์ไม่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่พิเศษนอกเหนือจากการสอนในวิทยาลัย จึงมีเวลาไปสอนนักเรียนในโครงการ อศ.กข. ได้เต็มที่

การออกไปร่วมปฏิบัติงานอื่นของวิทยาลัยนอกเหนือจากโครงการอศ.กข. พบว่าอาจารย์ร้อยละ 60.5 ไม่เคยไปร่วมปฏิบัติงานอื่นของวิทยาลัยนอกเหนือจากโครงการ อศ.กข. เป็นเพราะงานในหน้าที่รับผิดชอบภายในวิทยาลัยมีมาก และรายวิชาที่

เปิดสอนในโครงการ อศ.กช. ไม่ตรงกับความถนัด จึงต้องใช้เวลาในการหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อเตรียมการสอน ร้อยละ 39.5 เคยไปร่วมปฏิบัติงานกับหน่วยงานอื่นๆ เช่น สอนร่วมกับโครงการหลักสูตรพิเศษ (ระยะสั้น-เคลื่อนที่) ฝึกอบรมให้กับเกษตรกร แม่บ้านเกษตรกร ยุวเกษตรกร เกษตรกรหมู่บ้านจุฬาภรณ์พัฒนา ประชาชนหมู่บ้านป้องกันตนเองชายแดนไทย-พม่า (ปชด.) และร่วมสอนให้กับนักเรียนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ เช่น โรงเรียนตำรวจชายแดนของจังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนราธิวาส

จะเห็นได้ว่า อาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโครงการอศ.กช. ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับระยะทางในการเดินทางไปสอน สภาพห้องเรียนในท้องถิ่นเหมาะสมแล้ว สำหรับช่วงเวลาที่ออกไปสอนมักจะมีปัญหาเรื่องเวลาซ้ำซ้อนกันระหว่างการสอนนักเรียนภาคปกติ การสอนโครงการหลักสูตรพิเศษ (ระยะสั้น-เคลื่อนที่) หรือการประชุมวางแผนกับหน่วยงานอื่น และส่วนใหญ่ไม่เคยไปร่วมปฏิบัติงานอื่นของวิทยาลัย นอกเหนือจากการสอนในโครงการ อศ.กช.

ตาราง 2 ปัจจัยทางกายภาพของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กช.

ปัจจัยทางกายภาพ	จำนวน (n = 134)	ร้อยละ
ระยะทางระหว่างวิทยาลัยกับสถานที่สอนนักเรียน		
ไม่มีปัญหา	80	59.7
มีปัญหา	54	40.3
ความเหมาะสมของสภาพห้องเรียนในท้องถิ่น		
ไม่เหมาะสม	45	33.5
เหมาะสม	89	66.5
ช่วงเวลาที่ปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กช.		
ไม่มีปัญหา	49	36.5
มีปัญหา	85	63.5
การออกไปร่วมปฏิบัติงานอื่นของวิทยาลัยนอกเหนือ จากงานโครงการ อศ.กช.		
ไม่เคย	81	60.5
เคย	53	39.5

1.3 ปัจจัยทางจิตวิทยา

ลักษณะทางจิตวิทยาที่ทำการศึกษาคือแรงจูงใจที่ทำให้เกิดการใช้พลังที่มีอยู่ในตัวบุคคล กระทำกิจกรรมให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย ในที่นี้คือการได้ไปเพิ่มพูนความรู้โดยการศึกษาต่อ อบรม สัมมนาหรือดูงานทำให้เกิดแรงจูงใจและนำความรู้เทคโนโลยีใหม่ๆ มาปรับใช้ในการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น พบว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ร้อยละ 98.5 เห็นว่าการไปเพิ่มพูนความรู้มีความจำเป็น มีเพียงส่วนน้อยร้อยละ 1.5 เท่านั้นที่เห็นว่าไม่มีความจำเป็น เพราะสามารถหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง เช่น ดูรายการเกี่ยวกับการเกษตรทางโทรทัศน์ ฟังวิทยุ อ่านหนังสือและเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง ก็สามารถได้รับความรู้มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับรายวิชาที่สอนได้เช่นเดียวกัน ดังตาราง 3

ตาราง 3 ปัจจัยทางจิตวิทยาของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กช.

ปัจจัยทางจิตวิทยา	จำนวน	ร้อยละ
ความจำเป็นในการไปเพิ่มพูนความรู้ โดยการศึกษาต่อ		
อบรม สัมมนา หรือดูงาน		
ไม่จำเป็น	2	1.5
จำเป็น	132	98.5

2. ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กช.

ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโครงการอศ.กช. เรื่องความเหมาะสมของบุคคลที่สอนนักเรียนในโครงการอศ.กช. หลักสูตรและการจัดทำหลักสูตร ปวช. (พิเศษ) การเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผล การนิเทศโครงการเกษตร และเรื่องการใช้งบประมาณในการดำเนินงาน โครงการอศ.กช. มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของบุคคลที่สอนนักเรียนในโครงการ อศ.กช.

จากการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของบุคคลที่สอนนักเรียนในโครงการ อศ.กช. ดังตาราง 4 และรายละเอียดต่อไป นี้ พบว่าอาจารย์ร้อยละ 95.5 เห็นว่า บุคคลที่เหมาะสมสำหรับสอนนักเรียนในโครงการ อศ.กช. ควรเป็นอาจารย์จากคณะต่าง ๆ ที่มีความรู้และประสบการณ์ในรายวิชาที่สอน ร้อยละ 69.4 เห็นว่าควรเชิญวิทยากรภายนอกที่มีความรู้และประสบการณ์ในรายวิชานั้นๆ มาร่วมสอน ร้อยละ 36.6 เห็นว่าควรเป็นหัวหน้าโครงการอศ.กช. ร้อยละ 30.6 ควรเป็นหัวหน้างาน ร้อยละ 23.9 ควรเป็นหัวหน้าคณะ และมีเพียงส่วนน้อยร้อยละ 8.2 เห็นว่าควรเชิญบุคคลอื่นๆ เช่น เกษตรกรที่ประสบความสำเร็จในอาชีพเกษตรกรรม เป็นต้น

ตาราง 4 บุคคลที่เหมาะสมสำหรับสอนนักเรียนในโครงการ อศ.กช.

บุคคลที่เหมาะสม	จำนวน	ร้อยละ
บุคคลที่เหมาะสมสำหรับสอนนักเรียนในโครงการ อศ.กช.*		
อาจารย์ในคณะต่างๆ	128	95.5
วิทยากรภายนอก	93	69.4
หัวหน้าโครงการ อศ.กช.	44	36.6
หัวหน้างาน	41	30.6
หัวหน้าคณะ	32	23.9
อื่นๆ	11	8.2

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดทำหลักสูตร ปวช.(พิเศษ)

จากการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดทำหลักสูตร ปวช. (พิเศษ) ที่ทำการศึกษามี 6 ข้อ ดังตาราง 5 และรายละเอียดต่อไปนี้

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 1 ฝ่ายวิชาการได้จัดให้มีการอบรมหรือแนะนำอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโครงการอศ.กช. เกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดทำหลักสูตร ปวช. (พิเศษ) พบว่าอาจารย์ร้อยละ 35.2 เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 34.3 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 25.3 เห็นด้วยน้อยที่สุดโดยให้เหตุผลที่คล้ายกันคือ ฝ่ายวิชาการไม่ค่อยจัดให้มีการอบรมหรือแนะนำอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโครงการอศ.กช.เกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดทำหลักสูตรปวช.(พิเศษ) เนื่องจากฝ่ายวิชาการมีงานมากไม่ค่อยได้มีประสานงานกับหัวหน้าโครงการอศ.กช. และฝ่ายวิชาการเห็นความสำคัญของหลักสูตรภาคเรียนปกติมากกว่าหลักสูตรปวช.(พิเศษ) เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมกระบี่ สุราษฎร์ธานี ชุมพร ระนอง นครราชสีมา นครศรีธรรมราช ตรัง และสตูล เพียงส่วนน้อยร้อยละ 5.2 เห็นด้วยมากแต่ไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยสงขลาและพัทลุง

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 2 ฝ่ายวิชาการได้คอยกระตุ้นให้อาจารย์สอนตามแนวทางที่หลักสูตรกำหนดให้ พบว่าอาจารย์เกือบครึ่งหรือร้อยละ 46.3 เห็นด้วยปานกลาง ได้ให้เหตุผลว่าฝ่ายวิชาการได้คอยกระตุ้นให้อาจารย์สอนตามแนวทาง ที่หลักสูตรกำหนดโดยการมอบหมายให้อาจารย์ผู้สอนจัดทำแผนการสอนรายวิชาส่งผ่านหัวหน้าคณะ ก่อนวันปิดภาคเรียนแต่ละภาค ซึ่งเป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี กระบี่ สงขลา และนครราชสีมา ร้อยละ 33.6 เห็นด้วยน้อย และร้อยละ 8.2 เห็นด้วยน้อยที่สุด ได้ให้เหตุผลเหมือนกันว่า ฝ่ายวิชาการไม่ได้กระตุ้นให้อาจารย์สอนตามแนวทางที่หลักสูตรกำหนดให้ เพียงแต่มอบให้เฉพาะรายวิชาที่สอนโดยอาจารย์ส่วนใหญ่ไม่มีหลักสูตรเกี่ยวกับรายวิชานั้นๆ ผู้สอนต้องใช้หลักสูตรรายวิชาของหลักสูตรปกติเป็นแนวทางในการสอน เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมพัทลุง ระนอง สตูล และนครศรีธรรมราชมีเพียงส่วนน้อยร้อยละ 11.9 เห็นด้วยมาก แต่ไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นซึ่งเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร สงขลา ตรัง และนครศรีธรรมราช

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 3 ฝ่ายวิชาการได้จัดระบบการเก็บรักษาเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรให้มีความคล่องตัวในการขอใช้ พบว่าอาจารย์น้อยกว่าครึ่งคือ ร้อยละ 40.3 เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 39.6 เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 11.9 เห็นด้วยน้อยที่สุด ได้ให้เหตุผลเหมือนกัน คือฝ่ายวิชาการจัดระบบการเก็บรักษาเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตร ปวช.(พิเศษ) ไม่เป็นระบบและไม่เป็นระเบียบ หากอาจารย์ผู้สอนขอดูรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรทำให้เสียเวลาค้นหา และฝ่ายวิชาการไม่ให้ความสำคัญของการจัดระบบการเก็บรักษาเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตร เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมกระบี่ สงขลา นราธิวาส ชุมพร และสุราษฎร์ธานี เพียงส่วนน้อย ร้อยละ 8.2 เห็นด้วยมากแต่ไม่แสดงเหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรม สตูล และนครศรีธรรมราช

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 4 หลักสูตร ปวช.(พิเศษ) ที่ใช้ในวิทยาลัยขณะนี้มีความเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น พบว่าอาจารย์มากกว่าครึ่งหรือร้อยละ 64.2 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 14.9 เห็นด้วยมากได้ให้เหตุผลสอดคล้องกันว่า หลักสูตรบางรายวิชาที่เป็นวิชาชีพ ส่วนใหญ่จัดได้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น ซึ่งเป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร สุราษฎร์ธานี และสงขลา ร้อยละ 18.7 เห็นด้วยน้อยเนื่องจาก หลักสูตรปวช.(พิเศษ) ไม่ได้เน้นถึงการนำความรู้ไปปรับใช้ในการประกอบอาชีพให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นซึ่งเป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมกระบี่ ระนอง ตรัง และสตูล และมีเพียงร้อยละ 2.2 เห็นด้วยกับเรื่องนี้ น้อยที่สุดแต่ไม่แสดงเหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรม ชุมพร และสุราษฎร์ธานี

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 5 การจัดทำหลักสูตรควรจะให้อาจารย์ที่สอนในโครงการ อศ.กช. จากวิทยาลัยเกษตรกรรมต่างๆมีส่วนร่วมกันจัดทำ พบว่าอาจารย์เกือบครึ่งคือร้อยละ 47.0 เห็นด้วยมาก และร้อยละ 6.0 เห็นด้วยน้อยที่สุดให้เหตุผลสอดคล้องกัน คือ การร่วมกันจัดทำหลักสูตรจะทำให้อาจารย์ได้นำแนวทางในการจัดทำหลักสูตรของแต่ละวิทยาลัยมาวิเคราะห์เพื่อสรุปผลของหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น ซึ่งแต่ละท้องถิ่นเกษตรกรประกอบอาชีพที่เหมือนกัน ก็ใช้หลักสูตรเดียวกัน สภาพท้องถิ่นที่แตกต่างก็ปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นนั้นๆ เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี นราธิวาส

ชุมพร สตูล สงขลา และกระบี่ ส่วนอาจารย์ร้อยละ 29.1 เห็นด้วยปานกลางและร้อยละ 17.9 เห็นด้วยน้อย ได้ให้เหตุผลว่าเท่าที่ผ่านมาพบว่าอาจารย์ที่ร่วมสอนในโครงการ อศ.กช.ของแต่ละวิทยาลัยส่วนใหญ่ไม่มีโอกาสได้ร่วมกันจัดทำหลักสูตรปวช.(พิเศษ)ซึ่งเป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมนครศรีธรรมราช และตรัง

ความคิดเห็นข้อที่ 6 ฝ่ายวิชาการควรให้อาจารย์มีส่วนร่วมในการจัดทำตารางสอนของโครงการ อศ.กช. ในแต่ละภาคเรียน พบว่าร้อยละ 41.0 เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 35.8 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 14.2 เห็นด้วยน้อย และร้อยละ 9.0 เห็นด้วยน้อยที่สุด ได้ให้ความเห็นสอดคล้องกันคือเห็นว่าฝ่ายวิชาการควรให้อาจารย์ที่สอนนักเรียนในโครงการ อศ.กช. มีส่วนร่วมในการจัดทำตารางสอนจะทำให้หมดปัญหาเรื่องเวลาสอนซ้ำซ้อนกับการสอนนักเรียนในวิทยาลัย ซึ่งเป็นความเห็นของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมนราธิวาส สุราษฎร์ธานี ชุมพร สงขลา และกระบี่ ดังนั้นฝ่ายวิชาการควรจัดให้อาจารย์ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำตารางสอน อศ.กช. ในแต่ละภาคเรียนเพื่อตัดปัญหาเรื่องเวลาสอนซ้ำซ้อนกับการสอนนักเรียนในวิทยาลัย

สรุปโดยภาพรวมในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดทำหลักสูตร ปวช.(พิเศษ) จากการคำนวณค่าเฉลี่ยแล้วนำมาจัดอันดับความสำคัญจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) การจัดทำหลักสูตรควรจะให้อาจารย์ที่สอนในโครงการ อศ.กช. จากวิทยาลัยเกษตรกรรมต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการจัดทำ (2) ฝ่ายวิชาการควรให้อาจารย์มีส่วนร่วมในการจัดทำตารางสอนของโครงการ อศ.กช. ในแต่ละภาคเรียน (3) หลักสูตร ปวช.(พิเศษ) ที่ใช้ในวิทยาลัยขณะนี้มีความเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น (4) ฝ่ายวิชาการได้คอยกระตุ้นให้อาจารย์สอนตามแนวทางที่หลักสูตรกำหนดให้ (5) ฝ่ายวิชาการได้จัดระบบการเก็บรักษาเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรให้มีความคล่องตัวในการขอใช้ และ (6) ฝ่ายวิชาการได้จัดให้มีการอบรมหรือแนะนำอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กช. เกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดทำหลักสูตร ปวช.(พิเศษ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น									
	มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ				
1. ฝ่ายวิชาการ ได้จัดให้มีการอบรมหรือแนะนำ อาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโครงการ อศ.ภช. เกี่ยวกับ หลักสูตรและการจัดทำหลักสูตร ปวช.(พิเศษ)	7	5.2	46	34.3	47	35.2	34	25.3	2.19	6
2. ฝ่ายวิชาการ ได้คอยกระตุ้นให้อาจารย์สอนตามแนว ทางที่หลักสูตรกำหนดให้	16	11.9	62	46.3	45	33.6	11	8.2	2.62	4
3. ฝ่ายวิชาการ ได้จัดระบบการเก็บรักษาเอกสารเกี่ยว กับหลักสูตร ให้มีความคล่องตัวในการขอใช้	11	8.2	54	40.3	53	39.6	16	11.9	2.46	5
4. หลักสูตร ปวช.(พิเศษ) ที่ใช้ในวิทยาลัยของท่าน ขณะนี้มีความเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น	20	14.9	86	64.2	25	18.7	3	2.2	2.92	3
5. การจัดทำหลักสูตรควรจะให้อาจารย์ที่สอนใน โครงการ อศ.ภช.จากวิทยาลัยเกษตรกรรมต่างๆมี ส่วนร่วมกันจัดทำ	63	47.0	39	29.1	24	17.9	8	6.0	3.17	1
6. ฝ่ายวิชาการควรให้อาจารย์มีส่วนร่วมในการจัดทำ ตารางสอนของโครงการ อศ.ภช.ในแต่ละภาคเรียน	48	35.8	55	41.0	19	14.2	12	9.0	3.04	2
ค่าเฉลี่ยรวม = 2.73 S.D = 0.56										

2.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอน ที่ทำการศึกษามี 17 ข้อ พบว่าการที่อาจารย์พยายามและสามารถปรับใช้ทรัพยากรในห้องเรียนเพื่อประกอบการเรียนและการสอน การสอนที่ส่งผลให้นักเรียนมีทักษะและการกระตุ้นให้นักเรียนใฝ่รู้เป็นสิ่งสำคัญ ดังตาราง 6 และรายละเอียดต่อไปนี้

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 1 ความสำคัญของการเขียนสาระสำคัญแต่ละรายวิชาตามหลักสูตร ปวช.(พิเศษ) พบว่า อาจารย์เกือบครึ่งคือร้อยละ 48.6 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 32.8 เห็นด้วยมาก ได้ให้เหตุผลเหมือนกันคือเห็นความสำคัญของการเขียนสาระสำคัญแต่ละรายวิชาตามหลักสูตรปวช. (พิเศษ)โดยเน้นภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎีเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะ ซึ่งเป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี นราธิวาส ชุมพร กระบี่และสงขลา ร้อยละ 14.9 และ 3.7 เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุดโดยไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมระนอง สตูล ตรัง นครศรีธรรมราช และพัทลุง

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 2 ความสำคัญของการกำหนดโครงสร้างความรู้ของแต่ละรายวิชาตามหลักสูตร ปวช. (พิเศษ) (โครงสร้างความรู้รายวิชาคือ ขอบเขตที่หลักสูตรกำหนดไว้ว่าแต่ละรายวิชา นักเรียนควรเรียนเกี่ยวกับเรื่องอะไรบ้าง ให้ครบหลักสูตรรายวิชา) พบว่า อาจารย์ร้อยละ 48.6 เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 31.3 เห็นด้วยมาก และร้อยละ 14.9 เห็นด้วยน้อย ได้ให้เหตุผลเหมือนกันว่าการกำหนดโครงสร้างความรู้แต่ละรายวิชาของหลักสูตรปวช.(พิเศษ)มีความสำคัญเพราะทำให้อาจารย์ได้เตรียมการสอนได้ถูกต้องตามลำดับความสำคัญของหลักสูตรของวิชาเป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี ชุมพร สงขลา นราธิวาส และพัทลุง มีเพียงร้อยละ 5.2 เห็นด้วยน้อยที่สุดแต่ไม่ได้ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสตูลและนครศรีธรรมราช

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 3 ความสำคัญของการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ในลักษณะจุดประสงค์นำทาง (จุดประสงค์นำทาง คือ บทนำรายวิชาที่จะแจ้งให้นักเรียนทราบว่าแต่ละบทจะเรียนเกี่ยวกับเรื่องอะไรบ้าง) พบว่าอาจารย์ร้อยละ 43.4 เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 32.8 เห็นด้วยมาก และร้อยละ 20.1 เห็นด้วยน้อย ได้ให้เหตุผลเหมือนกันว่าการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ในลักษณะจุดประสงค์นำทางมีความสำคัญ

เพราะนักเรียนได้ทราบในเบื้องต้นว่าในแต่ละรายวิชามีจุดประสงค์การเรียนรู้อย่างไร ตามเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี นราธิวาส และพัทลุง เพียงร้อยละ 3.5 เห็นด้วยน้อยที่สุดโดยไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสงขลา ตรัง และสตูล

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 4 ความสำคัญของการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ ในลักษณะจุดประสงค์ปลายทาง (จุดประสงค์ปลายทางคือ บทสรุปของรายวิชาว่าเมื่อนักเรียนเรียนจบรายวิชาแล้วควรมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องอะไรบ้าง) พบว่า อาจารย์ร้อยละ 41.7 เห็นด้วยปานกลางและร้อยละ 33.6 เห็นด้วยมากได้ให้เหตุผลว่าการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ในลักษณะจุดประสงค์ปลายทางมีความสำคัญเพราะนักเรียนจะได้ทราบว่าเมื่อเรียนรายวิชาจบแล้วควรรู้อะไรบ้างและจะเป็นประโยชน์ต่อการวัดผล เพราะทำให้ทราบว่าความรู้ที่นักเรียนมีตรงกับวัตถุประสงค์ปลายทางหรือไม่ เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี ชุมพร และนราธิวาส ร้อยละ 17.2 เห็นด้วยน้อย และร้อยละ 7.5 เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยไม่ให้เหตุผลประกอบแสดงความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตร-กรรมระนอง กระบี่ สงขลา และพัทลุง

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 5 ความสำคัญของการเลือกจุดประสงค์การสอน ให้ตรงกับความต้องการของนักเรียน พบว่า อาจารย์ครึ่งหนึ่งคือร้อยละ 50.7 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 35.2 เห็นด้วยมาก ได้ให้เหตุผลว่าการเลือกจุดประสงค์การสอน ให้ตรงกับความต้องการของนักเรียนมีความสำคัญคือส่งผลให้นักเรียนตั้งใจเรียน มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากขึ้นและในที่สุดสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการประกอบอาชีพต่อไป เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมตรัง สุราษฎร์ธานี นราธิวาส และชุมพร ร้อยละ 10.4 เห็นด้วยน้อย ได้ให้เหตุผลว่าการเลือกจุดประสงค์การสอนให้ตรงกับความต้องการของนักเรียนมีความสำคัญน้อยเพราะหลักสูตรวางจุดประสงค์รายวิชาไว้กว้างเกินไปมักไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตร-กรรมพัทลุงและนครศรีธรรมราช และมีเพียงส่วนน้อยคือร้อยละ 3.5 เห็นด้วยน้อยที่สุด แต่ไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสตูล และสงขลา

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 6 ความสำคัญของการทำแผนการสอนที่เน้นทักษะพบว่า อาจารย์ร้อยละ 45.6 เห็นด้วยมาก และร้อยละ 34.3 เห็นด้วยปานกลางได้ให้เหตุผลว่าการทำแผนการสอนที่เน้นทักษะมีความสำคัญเพราะการสอนนักเรียนโครงการอศ.กช.จำเป็นที่จะต้องฝึกปฏิบัติให้เกิดทักษะเพื่อจะได้ช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี ตรีัง นราธิวาส และชุมพร ร้อยละ 15.6 เห็นด้วยน้อย มีเพียงร้อยละ 4.5 เห็นด้วยน้อยที่สุด แต่ไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตร-กรรมสงขลา สตูล และกระบี่

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 7 ความสำคัญของการจัดทำกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะ พบว่า อาจารย์ร้อยละ 47.8 เห็นด้วยมาก โดยได้ให้เหตุผลว่าการจัดทำกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะมีความสำคัญมากเพราะเมื่อสอนให้นักเรียนปฏิบัติจริงแล้วนักเรียนเกิดทักษะ การจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้แสดงออกโดยการจัดนิทรรศการ และจัดแข่งขันให้บุคคลอื่นเห็นถึงความสามารถของนักเรียนเหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร นราธิวาส และสุราษฎร์ธานี ร้อยละ 34.3 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 4.5 เห็นด้วยน้อยที่สุด แต่ไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมตรีัง สงขลา พัทลุง และนครศรีธรรมราช ร้อยละ 13.4 เห็นด้วยน้อยได้ให้เหตุผลว่าการจัดทำกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะมีความสำคัญน้อยเพราะเมื่อได้สอนในชั้นเรียนให้นักเรียนปฏิบัติจริงและเกิดทักษะแล้ว สามารถนำความรู้จากการปฏิบัติไปปรับใช้ในการประกอบอาชีพได้เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมกระบี่

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 8 ความสำคัญของการใช้เทคนิคและวิธีสอนเพื่อพัฒนาให้นักเรียนเกิดทักษะ พบว่า อาจารย์ร้อยละ 47.8 เห็นด้วยมากได้ให้เหตุผลว่าการใช้เทคนิคและวิธีสอนเพื่อพัฒนาให้นักเรียนเกิดทักษะมีความสำคัญมากเพราะจะทำให้ให้นักเรียนเกิดความสนใจ อยากเรียนรู้ อยากปฏิบัติจริง เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี ตรีัง นราธิวาส และชุมพร ร้อยละ 37.3 ร้อยละ 3.7 เห็นด้วยปานกลางและเห็นด้วยน้อยที่สุดแต่ไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมพัทลุง สงขลา และนครศรีธรรมราช ร้อยละ 11.2 เห็นด้วยน้อย ได้ให้เหตุผลว่าการใช้เทคนิคและวิธีสอนเพื่อพัฒนาให้นักเรียนเกิด

ทักษะมีความสำคัญน้อย แต่อาจารย์ขาดความชำนาญด้านเทคนิคและวิธีสอน เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสตูล

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 9 ความสำคัญของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่าอาจารย์ร้อยละ 44.1 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 35.8 เห็นด้วยมากได้ ให้เหตุผลเหมือนกันว่า การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีความสำคัญเพราะเป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักทำงานเป็นหมู่คณะ มีความคิดสร้างสรรค์ สร้างเสริมประสบการณ์ เกิดทักษะ และสามารถนำแนวคิดไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับการ ประกอบอาชีพในอนาคต เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมตรัง นราธิวาส ชุมพร กระบี่ สงขลา และนราธิวาส ร้อยละ 14.9 เห็นด้วยน้อยได้ให้ความเห็นว่า การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีความสำคัญน้อยเพราะนักเรียนโครงการ อศ.กษ. ไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างคนต่างมาเรียน เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมพัทลุง ส่วนอาจารย์เพียงร้อยละ 5.2 เห็นด้วยน้อยที่สุดแต่ไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมนครศรีธรรมราช

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 10 ความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร พบว่า อาจารย์ร้อยละ 45.5 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 35.8 เห็นด้วยมาก ได้ให้เหตุผลว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรมีความสำคัญ เพราะทำให้นักเรียนเกิดแนวคิดและสามารถนำความรู้มาปรับใช้ในการเรียนในชั้นเรียนและการประกอบอาชีพที่บ้าน เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร สุราษฎร์ธานี ตรัง และนราธิวาส ร้อยละ 12.7 เห็นด้วยน้อยโดยให้เหตุผลว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนส่วนใหญ่จัดร่วมกับการจัดกิจกรรมร่วมกับนักเรียนภาคปกติจึงไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งเป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมพัทลุง และร้อยละ 6.0 เห็นด้วยน้อยที่สุดไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็น เป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสงขลา และสตูล

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 11 ความสำคัญของการใช้สื่อต่อไปนี้ประกอบการเรียนการสอน คือ หลักสูตร คู่มือครู หนังสือแบบเรียน บันทึกการสอน และแผนการสอน ผลจากการคำนวณค่าเฉลี่ยในเรื่องความสำคัญของการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน แล้วนำมาจัดอันดับความสำคัญจากมากไปน้อย พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่จะให้

ความสำคัญกับหลักสูตรมากที่สุด รองลงมาคือแผนการสอน คู่มือครู หนังสือ แบบเรียน และบันทึกการสอนตามลำดับ โดยได้ให้ความเห็นเรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย ดังนี้

หลักสูตร การใช้หลักสูตรประกอบการเรียนการสอนมีความสำคัญ พบว่าอาจารย์ร้อยละ 53.0 เห็นด้วยมาก และร้อยละ 31.3 เห็นด้วยปานกลาง ได้ให้เหตุผลเหมือนกันว่า อาจารย์สามารถใช้หลักสูตรเป็นแนวทางในการทำแผนการสอน เพื่อเตรียมการสอนและยึดเป็นแนวทางในการสอนรายวิชาว่าแต่ละรายวิชามีวัตถุประสงค์การเรียนรู้อะไรบ้าง ซึ่งเป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรม ชุมพร สุราษฎร์ธานี ตรัง นราธิวาส และพัทลุง ร้อยละ 12.7 เห็นด้วยน้อย และร้อยละ 3.0 เห็นด้วยน้อยที่สุด ไม่ได้ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยระนอง นครศรีธรรมราช กระบี่ สตูล และพัทลุง

แผนการสอน การใช้แผนการสอนประกอบการเรียนการสอน พบว่าอาจารย์ร้อยละ 41.0 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 40.3 เห็นด้วยมาก ได้ให้เหตุผลเหมือนกันว่าการใช้แผนการสอนประกอบการเรียนการสอนมีความสำคัญเพราะทำให้ทราบว่าควรสอนบทใดก่อนหลังอย่างไรตามแผนการสอนที่เขียนไว้ ซึ่งเป็นเหตุผลของอาจารย์วิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร ร้อยละ 14.2 เห็นด้วยน้อย และร้อยละ 4.5 เห็นด้วยน้อยที่สุด แต่ไม่ได้ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็น เป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรม สุราษฎร์ธานี ระนอง ตรัง กระบี่ สงขลา พัทลุง สตูล นครศรีธรรมราช และนราธิวาส

คู่มือครู การใช้คู่มือประกอบการเรียนการสอน พบว่าอาจารย์ ร้อยละ 41.0 เห็นด้วยมาก และร้อยละ 38.8 เห็นด้วยปานกลาง ได้ให้เหตุผลเหมือนกันว่าการใช้คู่มือประกอบการเรียนการสอน จะช่วยให้อาจารย์สามารถใช้เป็นแนวทางในการสอนและปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับนักเรียน เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี ชุมพร พัทลุง และสตูล ร้อยละ 11.2 เห็นด้วยน้อย และร้อยละ 9.0 เห็นด้วยน้อยที่สุด ไม่ได้แสดงเหตุผลประกอบความคิดเห็น เป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมระนอง นครศรีธรรมราช กระบี่ ตรัง พัทลุง สงขลา และนราธิวาส

หนังสือแบบเรียน การใช้หนังสือแบบเรียนประกอบการเรียนมีความสำคัญต่อนักเรียน พบว่าอาจารย์ร้อยละ 41.0 เห็นด้วยมาก และร้อยละ 31.3 เห็นด้วยปานกลาง ให้เหตุผลเหมือนกันว่าการใช้หนังสือแบบเรียน นักเรียนสามารถใช้เป็นแนวทาง อ่านทำความเข้าใจเพิ่มเติมก่อนหรือหลังจากได้เรียนในชั้นเรียนได้ด้วยตนเอง เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร ระนอง สงขลา และพัทลุง ร้อยละ 16.5 เห็นด้วยน้อย และร้อยละ 11.2 เห็นด้วยน้อยที่สุด ไม่ได้แสดงเหตุผลประกอบความคิดเห็น เป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี กระบี่ ตรัง สตูล นครศรีธรรมราช และนราธิวาส

บันทึกการสอน การใช้บันทึกการสอนประกอบการเรียนการสอน พบว่าอาจารย์ร้อยละ 43.2 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 32.8 เห็นด้วยมาก ได้ให้เหตุผลเหมือนกันว่า การใช้บันทึกการสอนซึ่งเป็นบันทึกของอาจารย์ผู้สอนรายวิชา ซึ่งจะบันทึกก่อนสอน ระหว่างสอน หรือหลังสอนเสร็จแต่ละครั้ง หากผู้สอนไม่สามารถเข้าสอนได้ก็มอบบันทึกการสอนให้อาจารย์ผู้สอนแทน อาจารย์ที่สอนแทนก็สามารถบันทึกเรื่องที่สอนและบันทึกปัญหาเกี่ยวกับการสอน ซึ่งอาจจะมอบบันทึกการสอนพร้อมกับแผนการสอนก็ได้ เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี สงขลา ตรัง พัทลุง และนราธิวาส ร้อยละ 16.5 เห็นด้วยน้อย ได้ให้เหตุผลว่าบันทึกการสอนมีความสำคัญน้อย เพราะสามารถที่จะใช้แผนการสอนแทนได้ เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมระนอง และร้อยละ 7.5 เห็นด้วยน้อยที่สุด ไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็น เป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมนครศรีธรรมราช กระบี่ สตูล และชุมพร

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 12 ความสำคัญของการสอนนักเรียนสิ่งที่ควรคำนึงถึง คือ อาชีพการเกษตรของผู้ปกครอง ความพร้อมของนักเรียน ความสนใจในเนื้อหาวิชาของนักเรียน ความชำนาญในการสอนรายวิชา ความชำนาญในการผลิตสื่อการเรียนการสอน และความพร้อมของวัสดุฝึกการเกษตร ผลจากการคำนวณหาค่าเฉลี่ย ในเรื่องความสำคัญที่ควรคำนึงถึงการสอนนักเรียนแล้วนำมาจัดอันดับความสำคัญจากมากไปน้อย พบว่า ความพร้อมของนักเรียนและความชำนาญในการสอนรายวิชา มีความสำคัญเท่ากัน ความสำคัญรองลงมาคือ อาชีพการเกษตรของผู้ปกครอง

ความพร้อมของวัสดุฝึกการเกษตร ความสนใจในเนื้อหาวิชาของนักเรียน และ ความชำนาญในการผลิตสื่อการเรียนการสอนตามลำดับ รายละเอียดมีดังนี้

ความพร้อมของนักเรียน การคำนึงถึงความพร้อมของนักเรียน คือการ เตรียมตัวเพื่อเข้าเรียน มีความพร้อมทุกด้าน เช่น ร่างกาย จิตใจ ตั้งใจเรียน เป็นต้น พบ ว่าร้อยละ 54.4 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 35.1 เห็นด้วยปานกลางได้ให้เหตุผลว่าหากนักเรียนมีความพร้อมทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนและนำความรู้ที่ได้เรียนไปปรับใช้กับอาชีพ ได้อย่างเหมาะสมเป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี ชุมพร นราธิวาส และกระบี่ ร้อยละ 6.0 และ 4.5 เห็นด้วยน้อย และน้อยที่สุด แต่ไม่แสดง เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตร-กรรมพัทลุง นครศรี ธรรมราช และสงขลา

ความชำนาญในการสอนรายวิชา การคำนึงถึงความชำนาญในการสอน รายวิชาทำให้อาจารย์ผู้สอนสามารถถ่ายทอดความรู้ให้นักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ พบ ว่าอาจารย์ร้อยละ 47.0 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 38.1 เห็นด้วยปานกลาง ได้ให้เหตุผลว่า ความชำนาญในการสอนรายวิชามีความสำคัญเพราะทำให้นักเรียนสนใจและตั้งใจเรียน นักเรียนเข้าใจบทเรียน เป็นเหตุผลของอาจารย์ของวิทยาลัยเกษตรกรรมกระบี่ ชุมพร และนราธิวาส ร้อยละ 6.0 เห็นด้วยน้อย และเพียงร้อยละ 0.7 เห็นด้วยน้อยที่สุดไม่ให้ เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสตูล และพัทลุง

อาชีพการเกษตรของผู้ปกครอง การคำนึงถึงอาชีพการเกษตรของผู้ ปกครองมีความสำคัญคือ อาชีพการเกษตรของผู้ปกครองมีความสำคัญต่อการเรียน เพราะผู้ปกครองสามารถตัดสินใจได้ว่า ควรสนับสนุนส่งบุตรหลานเข้าเรียน เมื่อเรียน จบหลักสูตรก็จะได้ประกอบอาชีพต่อจากผู้ปกครอง และนักเรียนสามารถนำประสบ- การณ์ที่ได้รับจากการประกอบอาชีพการเกษตรของผู้ปกครองมาปรับใช้กับการเรียน วิชาชีพการเกษตร พบว่าอาจารย์ร้อยละ 50.0 เห็นด้วยมาก และร้อยละ 36.6 เห็นด้วย ปานกลาง ได้ให้เหตุผลว่าอาชีพการเกษตรของผู้ปกครองมีความสำคัญเพราะวัตถุประสงค์การสอนนักเรียนในโครงการอศ.กช. เพื่อต้องการให้นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ ทางการเกษตร สามารถปรับปรุงอาชีพการเกษตรของผู้ปกครอง หรือเลือกประกอบ อาชีพการเกษตรใหม่ให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น ผู้ปกครองมีส่วนช่วยเหลือแนะนำ ในการปฏิบัติงานโครงการเกษตร เพราะผู้ปกครองมีประสบ-การณ์และนักเรียน

สามารถประกอบอาชีพการเกษตรตามผู้ปกครองต่อไป เหล่านี้เป็นความเห็นของ อาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี กระบี่ พัทลุง ชุมพร และนราธิวาส อาจารย์ร้อยละ 11.2 เห็นด้วยน้อย และมีเพียงร้อยละ 2.2 เห็นด้วยน้อยที่สุดไม่ให้ เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมระนอง สงขลา ตรัง สตูล และนครศรีธรรมราช

ความพร้อมของวัสดุฝึกการเกษตร การคำนึงถึงความพร้อมของวัสดุฝึก การเกษตร เช่น พันธุ์สัตว์ เมล็ดพันธุ์ผัก ปุ๋ย เป็นต้น พบว่าอาจารย์ร้อยละ 50.0 เห็น ด้วยมาก ร้อยละ 35.8 เห็นด้วยปานกลาง ได้ให้เหตุผลว่าความพร้อมของวัสดุฝึกการ เกษตรก็มีความสำคัญเช่นเดียวกันคือ การเรียนการสอนนักเรียนในโครงการอศ.กษ. เน้นภาคปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะมากกว่าเน้นภาคทฤษฎี ดังนั้นหากวิทยาลัยมีวัสดุการ เกษตรเพียงพอให้นักเรียนฝึกปฏิบัติจริงนักเรียนก็จะเกิดทักษะ สามารถนำความรู้ไป ปรับใช้กับอาชีพการเกษตรของผู้ปกครองได้ เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จาก วิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี กระบี่ ตรัง ชุมพร และนราธิวาส ร้อยละ 11.2 เห็นด้วยน้อย และมีเพียงร้อยละ 3.0 เห็นด้วยน้อยที่สุด ไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสงขลา สตูล ตรัง นครศรีธรรมราช และ พัทลุง

ความสนใจในเนื้อหาวิชาของนักเรียน การคำนึงถึงความสนใจใน เนื้อหาวิชาของนักเรียน พบว่าอาจารย์ร้อยละ 47.0 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 38.1 เห็น ด้วยปานกลาง ได้ให้เหตุผลว่าความสนใจในเนื้อหาวิชาเรียนมีความสำคัญ หากนัก เรียนสนใจเรียนก็จะได้รับความรู้อย่างเต็มที่จากการเรียน ทั้งนี้ต้องขึ้นกับอาจารย์ผู้สอนว่าจะใช้วิธีการสอนอย่างไรที่จะทำให้นักเรียนสนใจ เข้าใจและมีความรู้ เหล่านี้เป็น เหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี กระบี่ และชุมพร ร้อยละ 10.4 เห็นด้วยน้อยได้ให้เหตุผลว่า นักเรียนยังขาดความสนใจในเนื้อหาวิชาบางวิชา หากสอนวิชาซึ่งการเกษตรนักเรียนจะสนใจวิชาซึ่งการเกษตรเพราะนักเรียนมีพื้นฐาน และได้ประสบการณ์จากการช่วยผู้ปกครองมาบ้างแล้ว ซึ่งเป็นความเห็นของอาจารย์ จากวิทยาลัยเกษตรกรรมพัทลุง อาจารย์เพียง ร้อยละ 4.5 เห็นด้วยน้อยที่สุดไม่ให้ เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมระนอง สงขลา และ ตรัง

ความชำนาญในการผลิตสื่อการเรียนการสอน การคำนึงถึงความชำนาญในการผลิตสื่อการเรียนการสอน สื่อที่ผู้สอนสามารถผลิตได้เอง เช่น เขียนแผ่นใส วาดรูปภาพ ทำของจริง ย่อส่วน เป็นต้น พบว่า อาจารย์มากกว่าครึ่งเล็กน้อยคือร้อยละ 53.8 เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 25.4 เห็นด้วยมากได้ให้เหตุผลว่า ความชำนาญในการผลิตสื่อการเรียนการสอนมีความสำคัญเพราะสื่อการเรียนการสอนเป็นอุปกรณ์ที่ทำให้นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น หากอาจารย์มีความชำนาญในการผลิตสื่อจะทำให้ประหยัดเงินของวิทยาลัย และแนะนำให้นักเรียนช่วยกันผลิต โดยใช้เวลารว่างจากการสอนให้เกิดประโยชน์เพียงซื้อวัสดุอุปกรณ์มาผลิตก็จะได้สื่อการเรียนการสอนที่ต้องการ เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมตรัง นราธิวาส พัทลุง และ สุราษฎร์ธานี ร้อยละ 17.9 เห็นด้วยน้อย ให้เหตุผลว่าความชำนาญในการผลิตสื่อไม่สำคัญเพราะสามารถจัดซื้อสื่อสำเร็จรูปมาประกอบการเรียนการสอนได้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมระนอง เพียงร้อยละ 2.9 เห็นด้วยน้อยที่สุดไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมกระบี่

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 18 การสอนนักเรียนควรใช้เทคนิคการสอนต่อไปนี้คือ บรรยาย อภิปราย สาธิต ปฏิบัติ ทักษะศึกษา เชิญวิทยากรและค้นคว้าด้วยตัวเอง จากการคำนวณหาค่าเฉลี่ยในเรื่องการใช้เทคนิคต่างๆ ในการสอนนักเรียนแล้วนำมาจัดอันดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ การบรรยาย การปฏิบัติ การสาธิต การค้นคว้าด้วยตนเอง การอภิปรายกลุ่ม การจัดทักษะศึกษา และการเชิญวิทยากรตามลำดับ รายละเอียดมีดังนี้

การบรรยาย การสอนนักเรียนโดยวิธีการบรรยาย พบว่า อาจารย์ร้อยละ 51.58 เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 43.3 เห็นด้วยมาก ได้ให้เหตุผลเหมือนกันว่าการบรรยายเป็นเทคนิคการสอนที่สะดวกและสามารถใช้กับนักเรียนจำนวนมากได้ วิธีการสอนแบบบรรยาย ใช้ในการนำเข้าสู่บทเรียน อธิบายทฤษฎี และเนื้อหารายวิชา ซึ่งนักเรียนสามารถบันทึกพร้อมทั้งฟังคำบรรยาย นอกจากนี้อาจารย์สามารถสอดแทรกคุณธรรมและจริยธรรมเพื่อเน้นให้นักเรียนประพฤติตนเป็นคนดี เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสงขลา สุราษฎร์ธานี และกระบี่ มีเพียงร้อยละ 4.5 เห็นด้วยน้อย และร้อยละ 0.7 เห็นด้วยน้อยที่สุด แต่ไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็น เป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร และตรัง

การปฏิบัติ การสอนนักเรียนโดยวิธีการฝึกปฏิบัติ พบว่า อาจารย์ ร้อยละ 53.0 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 35.8 เห็นด้วยปานกลาง ได้ให้เหตุผลว่าการปฏิบัติ เป็นเทคนิคการสอนอย่างหนึ่งที่น่ามาใช้เพื่อเน้นให้นักเรียนเกิดทักษะเพื่อนำไปปรับใช้ในไร่นา และการประกอบอาชีพในอนาคต เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี กระบี่ ตรัง และนราธิวาส อาจารย์ร้อยละ 7.5 และร้อยละ 3.7 เห็นด้วยน้อยและน้อยที่สุด โดยไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมระนอง นครศรีธรรมราช และสงขลา

การสาธิต การสอนนักเรียนโดยวิธีการสาธิต พบว่า อาจารย์ร้อยละ 53.0 เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 28.3 เห็นด้วยมาก ได้ให้เหตุผลว่าการสาธิตเป็นเทคนิคการสอนอย่างหนึ่งที่อาจารย์ทำให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่างก่อนมอบหมายให้นักเรียนปฏิบัติตาม นักเรียนต้องสนใจดูเพื่อจะปฏิบัติตามให้ได้ถูกต้อง การสาธิตเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนการสอน เพราะนักเรียนเห็นด้วยตา ปฏิบัติตามได้ เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมระนอง และสุราษฎร์ธานี อาจารย์ ร้อยละ 9.7 เห็นด้วยน้อยได้ให้เหตุผลว่าบางรายวิชา เช่น วิชาเศรษฐศาสตร์การเกษตรเบื้องต้น ที่สอนในชั้นเรียนไม่เหมาะที่จะสาธิต และบางรายวิชา เช่น วิชาการผสมเทียมสัตว์ใหญ่ มีวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับการสาธิตแต่ไม่สะดวกในการขนย้าย เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมกระบี่ และสตูล ร้อยละ 9.0 เห็นด้วยน้อยที่สุดไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสงขลา นราธิวาส และพัทลุง

การค้นคว้าด้วยตนเอง การสอนนักเรียนโดยให้นักเรียนค้นคว้าด้วยตนเอง พบว่า อาจารย์ร้อยละ 53.0 เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 17.2 เห็นด้วยมากได้ให้เหตุผลว่าการค้นคว้าด้วยตนเองเป็นเทคนิคการสอนอีกอย่างหนึ่งที่จะทำให้นักเรียนรู้จักใช้ห้องสมุดเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากการเรียนในชั้นเรียนซึ่งบางครั้งนักเรียนไม่เข้าใจ นอกจากนั้นหากอาจารย์มอบหมายให้ทำรายงาน นักเรียนก็จำเป็นต้องเข้าห้องสมุดค้นคว้าเรื่องต่างๆเพื่อทำรายงานส่ง นักเรียนก็ได้รับประโยชน์ ได้รับความรู้เพิ่มเติม เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมตรัง และกระบี่ ร้อยละ 19.4 เห็นด้วยน้อย และร้อยละ 10.4 เห็นด้วยน้อยที่สุด ได้ให้เหตุผลว่าการค้นคว้าด้วยตนเอง สำหรับนักเรียนในโครงการอศ.กข. ส่วนใหญ่ไม่มีเวลาเข้าห้องสมุดค้น

คว่าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง เพราะ ต้องช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพการเกษตร เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี และระนอง

การอภิปรายกลุ่ม การสอนนักเรียนโดยการให้ร่วมอภิปรายกลุ่ม พบว่า อาจารย์มากกว่าครึ่งเล็กน้อยคือ ร้อยละ 52.2 เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 28.4 เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 14.2 เห็นด้วยมาก ได้ให้ความเห็นว่าการอภิปรายกลุ่มเป็นกิจกรรมหนึ่งของเทคนิคการเรียนการสอนที่อาจใช้วัดความสามารถของนักเรียน นักเรียนรู้จักกันดีกว่า เกิดความพร้อมที่จะแสดงออก รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อาจารย์สามารถประเมินผล จากการอภิปรายกลุ่มได้ เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี สงขลา ตรัง และนราธิวาส ส่วนร้อยละ 5.2 เห็นด้วยน้อยที่สุด ไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยสงขลา ระนอง และกระบี่

การจัดทัศนศึกษา การนำนักเรียนไปทัศนศึกษา พบว่า อาจารย์ ร้อยละ 33.6 เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 27.6 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 9.7 เห็นด้วยมาก ได้ให้เหตุผลคล้ายกันคือ การจัดทัศนศึกษาเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโลกทัศน์กว้างขึ้น เช่นการจัดให้นักเรียนไปทัศนศึกษาฟาร์มของเกษตรกร ตัวอย่างประจำอำเภอหรือจังหวัดใกล้เคียง หน่วยงานของราชการที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร เช่น สถานีบำรุงพันธุ์สัตว์ สถานีทดลองยาง ซึ่งจะเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนอยากประกอบอาชีพการเกษตร และเกิดแนวคิดในการพัฒนาอาชีพการเกษตรต่อไปในอนาคต เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี ตรัง และกระบี่ ส่วนอาจารย์ร้อยละ 29.1 เห็นด้วยน้อยที่สุดแต่ไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมพัทลุง ระนอง ชุมพร นครศรีธรรมราช และสงขลา

การเชิญวิทยากร การเชิญวิทยากรเป็นการเชิญบุคคลภายนอกที่มีความรู้ มีประสบการณ์ทางการเกษตร ไปบรรยายให้นักเรียนฟัง เช่น การเชิญเกษตรกร ตัวอย่าง เจ้าหน้าที่การเกษตร เป็นต้น ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจอาชีพการเกษตร พบว่า อาจารย์ร้อยละ 42.5 เห็นด้วยน้อยที่สุด ร้อยละ 27.6 เห็นด้วยน้อย ได้ให้เหตุผลว่า การเชิญวิทยากรกระทำได้ยากเพราะเวลาสอนของวิทยากรและเวลาเรียนของนักเรียนไม่ตรงกัน ไม่มีเงินค่าตอบแทน เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัย

เกษตรกรรมกระบี่ และนราธิวาส ร้อยละ 8.2 เห็นด้วยมากได้ให้เหตุผลว่าบางครั้ง การเชิญวิทยากรมีความจำเป็น เพราะทำให้นักเรียนสนใจเพิ่มขึ้นและอยากปฏิบัติตาม ความเห็นของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี ระนอง สงขลา และ พัทลุง

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 14 การสอนนักเรียนโดยใช้สื่อการเรียนการสอนประเภทต่างๆ กระดานดำ ของจำลอง ของจริง เช่น เครื่องมือการเกษตร แผนภูมิ รูปภาพ ภาพนิ่ง วิดิทัศน์ ภาพยนตร์ เครื่องบันทึกเสียง และเอกสารประกอบการเรียน จากการคำนวณค่าเฉลี่ยในเรื่องการสอนนักเรียนโดยการใช้สื่อการเรียนการสอนประเภทต่างๆ แล้วนำมาจัดอันดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ กระดานดำ เอกสารประกอบการเรียน การใช้ของจริง เช่น เครื่องมือการเกษตร รูปภาพ แผนภูมิ ของจำลอง ภาพนิ่ง เครื่องบันทึกเสียง ภาพยนตร์ และวิดิทัศน์ ตามลำดับ รายละเอียดดังนี้

กระดานดำ การสอนนักเรียนโดยการใช้กระดานดำ พบว่า อาจารย์ครึ่งหนึ่งคือร้อยละ 50.0 เห็นด้วยมากและร้อยละ 41.0 เห็นด้วยปานกลาง ได้ให้เหตุผลว่า กระดานดำเป็นสื่อที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน เพราะอาจารย์ใช้เขียนข้อความ คำศัพท์ คำถามที่สำคัญ หรือในบางกรณีนักเรียนบันทึกไม่ทันตามที่อาจารย์บรรยาย เหตุผลอีกประการหนึ่งที่กระดานดำมีความสำคัญมากเป็นเพราะกระดานดำใช้ง่าย สะดวก ไม่ต้องใช้ฝีมือในการเขียน เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมกระบี่ ตรัง สุราษฎร์ธานี และนราธิวาส ส่วนอาจารย์อีก ร้อยละ 6.7 เห็นด้วยน้อย และเพียงร้อยละ 2.3 เห็นด้วยน้อยที่สุดไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร ระนอง และนครศรีธรรมราช

เอกสารประกอบการเรียน การสอนนักเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียน พบว่า อาจารย์เกินครึ่งเล็กน้อยคือร้อยละ 53.0 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 35.1 เห็นด้วยมากได้ให้เหตุผลว่าการใช้เอกสารประกอบการเรียนเป็นสื่อการเรียนการสอนมีความจำเป็นต่ออาจารย์และนักเรียนซึ่งนำมาใช้ในกรณีที่บทเรียนรายวิชา มีเนื้อหามาก การสอนในชั้นเรียนบางครั้งนักเรียนตามไม่ทัน นักเรียนสามารถใช้เอกสารนั้นๆ อ่านเพิ่มเติมจะสามารถเข้าใจรายละเอียดของบทเรียนมากขึ้น อาจารย์ทุ่มเวลาในการสอน เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมกระบี่ นราธิวาส และ

สุราษฎร์ธานี สำหรับอาจารย์ร้อยละ 8.2 เห็นด้วยน้อย และร้อยละ 3.7 เห็นด้วยน้อยที่สุดไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร ระนอง และตรัง

การใช้ของจริง เช่น เครื่องมือการเกษตร การสอนนักเรียนโดยใช้ของจริงประกอบ พบว่า อาจารย์ร้อยละ 39.6 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 38.8 เห็นด้วยมาก ได้ให้เหตุผลว่าการใช้ของจริงเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน เช่น การนำเครื่องมืออุปกรณ์ทางการเกษตรมาให้นักเรียนดูพร้อมอธิบายการใช้ประโยชน์ วิธีการใช้และการเก็บรักษาที่ถูกต้อง เมื่ออาจารย์นำมาเป็นสื่อการสอนนักเรียนเกิดการเรียนรู้สามารถนำไปใช้ได้และรู้วิธีเก็บรักษาหลังการใช้เครื่องมืออื่นๆ เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์วิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี นราธิวาส และตรัง ร้อยละ 14.9 เห็นด้วยน้อย และร้อยละ 6.3 เห็นด้วยน้อยที่สุด ไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร พัทลุง สงขลา กระบี่ และนครศรีธรรมราช

รูปภาพ การสอนนักเรียนโดยใช้รูปภาพประกอบ พบว่า อาจารย์เกินครึ่งเล็กน้อยคือ ร้อยละ 53.7 เห็นด้วยปานกลางและร้อยละ 19.4 ได้ให้เหตุผลว่าการใช้รูปภาพประกอบการเรียนการสอนสามารถทำให้นักเรียนเข้าใจ สะดวกต่อการอธิบายประกอบคำบรรยาย สะดวกในการนำไปสอนนอกสถานที่ หาง่าย ราคาถูกและสะดวกในกรณีที่น่าขงจริงไปแสดงไม่ได้ เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี สงขลา นราธิวาส และตรัง อาจารย์ร้อยละ 22.5 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 4.4 เห็นด้วยน้อยที่สุด ไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร พัทลุง กระบี่ และระนอง

แผนภูมิ การสอนนักเรียนโดยใช้แผนภูมิประกอบ พบว่า อาจารย์ร้อยละ 46.3 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 34.3 เห็นด้วยน้อย ได้ให้เหตุผลว่า การใช้แผนภูมิเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนใช้ได้กับบทเรียนรายวิชาเพียงบางบทในกรณีเปรียบเทียบกัน เช่น การเปรียบเทียบอัตราการเจริญเติบโตของต้นพืช ซึ่งเป็นสิ่งที่ยากต่อการเข้าใจของนักเรียน เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร นราธิวาส และสุราษฎร์ธานี ร้อยละ 11.9 เห็นด้วยมากให้เหตุผลว่าการใช้แผนภูมิเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนบางครั้งก็เป็นสิ่งจำเป็น นักเรียนจะเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้นเป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสงขลา และตรัง อาจารย์

ร้อยละ 7.5 เห็นด้วยน้อยที่สุดไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมพัทลุง และนครศรีธรรมราช

ของจำลอง การสอนนักเรียนโดยใช้ของจำลองประกอบ พบว่า อาจารย์ร้อยละ 48.4 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 9.0 เห็นด้วยมาก ได้ให้เหตุผลคล้ายกันคือ การใช้ของจำลองซึ่งเป็นสื่อที่ประดิษฐ์ขึ้นเหมือนของจริงแต่ย่อสัดส่วนเช่น หุ่นจำลอง สรีระภายนอกและภายในของสัตว์ จะทำให้นักเรียนเข้าใจ เมื่อได้ดูของจริงก็เข้าใจยิ่งขึ้น ของจำลองจำเป็นในกรณีที่นำของจริงไปเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนไม่ได้ เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมนราธิวาส ตรัง สุราษฎร์ธานี และชุมพร ร้อยละ 33.6 เห็นด้วยน้อย ได้ให้ความเห็นว่า การใช้ของจำลองเป็นสื่อการเรียนการสอนมีประโยชน์ต่อนักเรียนน้อย เพราะนักเรียนไม่ค่อยให้ความสนใจเท่าที่ควร เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสตูล และพัทลุง มีเพียงร้อยละ 9.0 เห็นด้วยน้อยที่สุดไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสงขลา

ภาพนิ่ง การสอนนักเรียนโดยใช้ภาพนิ่งประกอบ พบว่า อาจารย์ร้อยละ 34.3 เห็นด้วยน้อย และร้อยละ 32.8 เห็นด้วยปานกลาง ได้ให้เหตุผลคล้ายกันว่าการใช้ภาพนิ่งเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนใช้ได้ต่อนักเรียนให้ความสนใจแต่ไม่สะดวกในการขนย้าย และสถานที่สอนนักเรียน อศ.กช. บางแห่งไม่มีกระแสไฟฟ้า จึงนำภาพนิ่งไปให้นักเรียนดูไม่ได้ เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร ตรัง และสุราษฎร์ธานี ร้อยละ 23.9 เห็นด้วยน้อยที่สุด และเพียงร้อยละ 9.0 เห็นด้วยมาก ไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นซึ่งเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมพัทลุง สงขลา ระนอง และกระบี่

เครื่องบันทึกเสียง การสอนนักเรียนโดยให้ฟังเครื่องบันทึกเสียง พบว่า อาจารย์ร้อยละ 40.2 เห็นด้วยน้อยที่สุดร้อยละ 38.1 เห็นด้วยน้อย และร้อยละ 15.7 เห็นด้วยปานกลางได้ให้เหตุผลคล้ายกันว่า เครื่องบันทึกเสียงเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ดีสำหรับบางรายวิชานั้น เช่น วิชาภาษาต่างประเทศ หากอาจารย์เปิดเครื่องบันทึกเสียงให้นักเรียนฟังสำเนียงของเจ้าของภาษา นักเรียนได้คุ้นเคยกับการสนทนา การพูด แต่สำหรับนักเรียนโครงการ อศ.กช. ไม่มีความจำเป็นในการใช้ภาษาต่างประเทศ เพียงแต่สอนให้รู้จักศัพท์ต่างๆ ที่จำเป็น ก็เป็นการเพียงพอ ส่วนการสอน

รายวิชาอื่นๆ ไม่มีความจำเป็นต้องใช้เครื่องบันทึกเสียง เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร และสงขลา สำหรับอาจารย์เพียงร้อยละ 6.0 เห็นด้วยมากให้ความเห็นว่า การใช้เครื่องบันทึกเสียงเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนจะทำให้ นักเรียนสนใจและตั้งใจฟังบทเรียนซึ่งเป็นการกระตุ้นนักเรียนให้ตั้งใจเรียนมากขึ้น ตามความเห็นของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร ระนอง และสุราษฎร์ธานี

ภาพยนตร์ การสอนนักเรียนโดยการให้ชมภาพยนตร์ พบว่า อาจารย์ร้อยละ 50.7 เห็นด้วยน้อยที่สุด ร้อยละ 27.6 เห็นด้วยน้อยได้ให้เหตุผลคล้ายกันว่า ภาพยนตร์เป็นสื่อขนาดใหญ่ การขนย้ายลำบาก ต้องฉายภาพยนตร์ในเวลากลางคืน นักเรียนไม่สะดวกในการไปชมและวิทยาลัยเกษตรกรรมส่วนใหญ่ไม่มีภาพยนตร์ สำหรับใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี สงขลา และนราธิวาส ร้อยละ 15.7 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 6.0 เห็นด้วยมาก ไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยชุมพร ระนอง พัทลุง ตรัง กระบี่ และนครศรีธรรมราช

วิดิทัศน์ การสอนนักเรียนโดยให้ชมวิดิทัศน์ พบว่า อาจารย์ร้อยละ 63.5 เห็นด้วยน้อยที่สุด และร้อยละ 18.6 เห็นด้วยน้อย ได้ให้เหตุผลคล้ายกันว่าการใช้วิดิทัศน์เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในบทเรียน รายวิชามากขึ้นก็จริงแต่สถานที่สอนนักเรียนบางแห่งไม่มีกระแสไฟฟ้า การขนย้ายไม่สะดวกจึงเป็นการยากที่จะนำไปเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมตรัง และสุราษฎร์ธานี อาจารย์ร้อยละ 13.4 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 4.5 เห็นด้วยมาก ได้ให้เหตุผลว่าการใช้วิดิทัศน์เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนมีประโยชน์ต่อนักเรียน นักเรียนสามารถเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น เช่น วิชาการเลี้ยงสัตว์ปีก การให้นักเรียนได้ชมภาพจากวิดิทัศน์ประกอบคำบรรยายต่อเนื่องกันจนจบเรื่อง ซึ่งเป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรม กระบี่ สงขลา และพัทลุง

กล่าวโดยสรุป การใช้สื่อประเภทต่างๆประกอบการเรียนการสอนนักเรียนในโครงการ อศ.ภข. พบว่า กระดานดำเป็นสื่อที่นิยมใช้มากที่สุด รองลงมาคือการใช้เอกสารประกอบการเรียน และการนำของจริง เช่น เครื่องมือที่ใช้ในการเกษตรมาให้ นักเรียนได้ดูเป็นตัวอย่าง

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 15 ความสำคัญของการกระตุ้นให้นักเรียน เรียนรู้ด้วยตนเอง พบว่า อาจารย์ร้อยละ 59.7 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 31.3 เห็นด้วยมาก ได้ให้เหตุผลว่าการกระตุ้นให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองมีความสำคัญ เพราะจะทำให้ นักเรียนสนใจการเรียน และอาจารย์ได้กระตุ้นโดยการแนะนำให้ตั้งใจเรียน ให้ฝึกปฏิบัติ และให้รู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเอง เป็นต้น โดยอาจารย์ได้ใช้เวลากระตุ้นก่อนเริ่มเข้าสู่บทเรียน ระหว่างเรียน และก่อนสอบ ซึ่งเป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร สุราษฎร์ธานี และกระบี่ อีกร้อยละ 7.5 เห็นด้วยน้อย และมีเพียงร้อยละ 1.5 เห็นด้วยน้อยที่สุด ไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมระนอง และสตูล

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 16 การปรับใช้ทรัพยากรในห้องเรียนให้เหมาะสมกับวิชาที่สอน พบว่า อาจารย์ร้อยละ 55.2 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 28.4 เห็นด้วยมาก ได้ให้เหตุผลว่าได้ปรับใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในห้องเรียนในบางรายวิชา โดยเฉพาะวิชาที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรได้เหมาะสม โดยจะแนะนำนักเรียนในวิชาโครงการเกษตรให้นักเรียนขอแบ่งที่ดินการเกษตรของผู้ปกครองทำโครงการ และใช้วัสดุอุปกรณ์การเกษตรของผู้ปกครอง การใช้ไม้ไผ่ทำรางน้ำ การทำปุ๋ยหมักไว้ใส่ต้นไม้พืช การนำมูลสัตว์มาทำปุ๋ย เป็นต้น เพื่อลดต้นทุนการทำโครงการเกษตรเหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี ตรัง และกระบี่ อาจารย์ร้อยละ 16.4 เห็นด้วยน้อยไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็น เป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร ระนอง สตูล และนครศรีธรรมราช

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 17 เทคนิคในการสร้างบรรยากาศการสอนในห้องเรียนให้นักเรียนสนใจ พบว่าอาจารย์ประมาณ 3 ใน 4 หรือร้อยละ 73.2 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 20.1 เห็นด้วยมากได้ให้เหตุผลว่า การใช้เทคนิคในการสร้างบรรยากาศการสอนในห้องเรียนให้นักเรียนสนใจเป็นสิ่งจำเป็นในการชักนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียน เช่น การนำสื่อต่างๆที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนมาให้แก่นักเรียนดู สาธิต และร่วมกันปฏิบัติ นักเรียนจะตั้งใจเรียนมากกว่าการที่เข้าห้องสอนแล้ว อธิบาย และบอกให้นักเรียนจด ซึ่งเทคนิคต่างๆ ขึ้นอยู่กับอาจารย์ที่สอนรายวิชาแต่ละคน เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร กระบี่ และสุราษฎร์ธานี อาจารย์

เพียงร้อยละ 5.2 เห็นด้วยน้อย และร้อยละ 1.5 เห็นด้วยน้อยที่สุดไม่ให้เกิดผล
ประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมตรัง และระนอง

สรุปโดยภาพรวมในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอน จากการ
คำนวณค่าเฉลี่ยแล้วนำมาจัดอันดับความสำคัญจากมากไปน้อย มีดังนี้คือ (1) ความ
สามารถใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นให้เหมาะสมกับวิชาที่สอน อันดับที่ (2) ค่าเฉลี่ยเท่า
กัน 2 ข้อคือ ความสำคัญของการใช้เทคนิคและวิธีสอนเพื่อพัฒนาให้เกิดทักษะ และ
ความสำคัญของการสอนนักเรียนสิ่งที่ควรคำนึงถึง เช่น ความพร้อมของนักเรียน ความ
ชำนาญในการสอนรายวิชา และอาชีพการเกษตรของผู้ปกครอง (4) ความสำคัญของ
การจัดทำกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะ (5) ความสำคัญของการทำแผนการ
สอนที่เน้นทักษะ (6) ความสำคัญของการกระตุ้นให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตน (7) ความ
สำคัญของการเลือกจุดประสงค์การสอนให้ตรงกับความต้องการของนักเรียน (8) ความ
สำคัญของการใช้สื่อต่างๆ เช่น หลักสูตร แผนการสอน และคู่มือครู เป็นต้น สำหรับ
อันดับที่ (9) ค่าเฉลี่ยเท่ากัน 4 ข้อ คือ ความสำคัญของการเขียนสาระสำคัญแต่ละราย
วิชาตามหลักสูตร ปวช.(พิเศษ) ความสำคัญของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ความ
สำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร
และเทคนิคในการสร้างบรรยากาศการสอนในห้องเรียนให้นักเรียนสนใจ (13) ความ
สำคัญของการกำหนดโครงสร้างความรู้ของแต่ละรายวิชาตามหลักสูตรปวช.(พิเศษ)
(14) ความสำคัญของการเขียนจุดประสงค์การเรียนในลักษณะจุดประสงค์นำทาง (15)
ความสำคัญของการเขียนจุดประสงค์การเรียนในลักษณะจุดประสงค์ปลายทาง (16)
การสอนนักเรียนโดยใช้เทคนิคการสอนต่างๆ เช่น บรรยาย สาธิต และอภิปรายกลุ่ม
 เป็นต้น และ (17) การสอนนักเรียนโดยใช้สื่อการเรียนการสอนต่างๆ เช่น กระดานดำ
ของจริงเช่น เครื่องมือการเกษตร และภาพนิ่ง เป็นต้น

ตาราง 6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอน

(n=134)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น									
	มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ค่า เฉลี่ย	อันดับ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1. ความสำคัญของการเขียนสาระสำคัญแต่ละ รายวิชาตามหลักสูตร ปวช.(พิเศษ)	44	32.8	65	48.6	20	14.9	5	3.7	3.10	9
2. ความสำคัญของการกำหนดโครงสร้างความรู้ ของแต่ละรายวิชาตามหลักสูตร ปวช.(พิเศษ)	42	31.3	65	48.6	20	14.9	7	5.2	3.06	10
3. ความสำคัญของการเขียนจุดประสงค์การ เรียนในลักษณะจุดประสงค์นำทาง	44	32.8	58	43.4	27	20.1	5	3.7	3.05	11
4. ความสำคัญของการเขียนจุดประสงค์การ เรียนในลักษณะจุดประสงค์ปลายทาง	45	33.6	56	41.7	23	17.2	10	7.5	2.99	12
5. ความสำคัญของการเลือกจุดประสงค์การ สอนให้ตรงกับความต้องการของนักเรียน	47	35.2	68	50.7	14	10.4	5	3.7	3.17	7
6. ความสำคัญของการทำแผนการสอนที่เน้น ทักษะ	61	45.6	46	34.3	21	15.6	6	4.5	3.22	4
7. ความสำคัญของการจัดทำกิจกรรมการเรียน การสอนที่เน้นทักษะ	64	47.8	46	34.3	18	13.4	6	4.5	3.25	3
8. ความสำคัญของการใช้เทคนิคและวิธีสอน เพื่อพัฒนาให้นักเรียนเกิดทักษะ	64	47.8	50	37.3	15	11.2	5	3.7	3.29	2

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น								ค่า เฉลี่ย	
	มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
9. ความสำคัญของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	48	35.8	59	44.1	20	14.9	7	5.2	3.10	9
10. ความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	48	35.8	61	45.5	17	12.7	8	6.0	3.10	9
11. ความสำคัญของการใช้สื่อต่อไปนี้ประกอบการเรียนการสอน									3.13	8
- หลักสูตร	71	53.0	42	31.3	17	12.7	4	3.0	3.34	
- คู่มือครู	55	41.0	52	38.8	15	11.2	12	9.0	3.12	
- หนังสือแบบเรียน	55	41.0	42	31.3	22	16.5	15	11.2	3.02	
- บันทึกรายการ	44	32.8	58	43.2	22	16.5	10	7.5	3.01	
- แผนการสอน	54	40.3	55	41.0	19	14.2	6	4.5	3.17	
12. ความสำคัญของการสอนนักเรียนสิ่งที่ท่านควรคำนึงถึงต่อไปนี้มีกี่ข้อ									3.29	2
- อาชีพการเกษตรของผู้ปกครอง	67	50.0	49	36.6	15	11.2	3	2.2	3.34	
- ความพร้อมของนักเรียน	72	54.4	47	35.1	8	6.0	6	4.5	3.40	
- ความสนใจในเนื้อหาวิชาของนักเรียน	63	47.0	51	38.1	14	10.4	6	4.5	3.27	
- ความชำนาญในการสอนรายวิชา	63	47.0	62	46.3	8	6.0	1	0.7	3.40	

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น							ค่า เฉลี่ย	
	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่า	อันดับ			
	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ			
- ความชำนาญในการผลิตสื่อการเรียนการสอน	34	25.4	72	53.8	24	17.9	4	2.9	3.01
- ความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์	67	50.0	48	35.8	15	11.2	4	3.0	3.33
13. การสอนนักเรียนท่านใช้เทคนิคการสอนต่อไปนี้									
- บรรยาย	58	43.3	69	51.5	6	4.5	1	0.7	3.37
- อภิปรายกลุ่ม	19	14.2	70	52.2	38	28.4	7	5.2	2.75
- สาธิต	38	28.3	71	53.0	13	9.7	12	9.0	2.95
- ปฏิบัติ	71	53.0	48	35.8	10	7.5	5	3.7	3.37
- ทักษะศึกษา	13	9.7	37	27.6	45	33.6	39	29.1	2.17
- เชิญวิทยากร	11	8.2	29	21.7	35	27.6	57	42.5	1.94
- ค้นคว้าด้วยตนเอง	23	17.2	71	53.0	26	19.4	14	10.4	2.76
14. การสอนนักเรียนท่านใช้สื่อการเรียนการสอน ต่อไปนี้									
- กระดานดำ	67	50.0	55	41.0	9	6.7	3	2.3	3.39
- ของจำลอง	12	9.0	65	48.4	45	33.6	12	9.0	2.57

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น									
	มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ค่า เฉลี่ย	อันดับ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
- ของจริง เช่น เครื่องมือการเกษตร	52	38.8	53	39.6	20	14.9	9	6.7	3.10	
- แผนภูมิ	16	11.9	62	46.3	46	34.3	16	7.5	2.61	
- รูปภาพ	26	19.4	72	53.7	30	22.5	6	4.4	2.86	
- ภาพนิ่ง	12	9.0	43	32.8	46	34.3	32	23.9	2.20	
- วิดิทัศน์	6	4.5	18	13.4	25	18.6	85	63.5	1.19	
- ภาพยนตร์	8	6.0	21	15.7	37	27.6	68	50.7	1.75	
- เครื่องบันทึกเสียง	8	6.0	21	15.7	51	38.1	54	40.2	1.86	
- เอกสารประกอบการเรียน	47	35.1	71	53.0	11	8.2	5	3.7	3.16	
15. ความสำคัญของการกระตุ้นให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง	42	31.3	80	59.7	10	7.5	2	1.5	3.19	5
16. ท่านสามารถปรับใช้ทรัพยากรในห้องต้นให้เหมาะสมกับวิชาที่สอน	38	28.4	74	55.2	22	16.4	-	-	3.42	1
17. ท่านมีเทคนิคในการสร้างบรรยากาศการสอนในห้องเรียนให้นักเรียนสนใจ	27	20.1	98	73.2	7	5.2	2	1.5	3.10	9

ค่าเฉลี่ยรวม = 3.12 S.D = 0.48

2.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผล

การวัดผลและการประเมินเป็นการวัดความก้าวหน้าของนักเรียนก่อนเริ่มเข้าสู่วิชาเรียน ระหว่างเรียน และหลังจากเรียนจบรายวิชาไปแล้วว่านักเรียนมีความรู้มากน้อยเพียงใดผ่านเกณฑ์การเรียนตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผลที่ทำการศึกษามี 4 ข้อ ปรากฏดังตาราง 7 และรายละเอียดต่อไปนี้

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 1 ความจำเป็นของการวัดผลและการประเมินผล นักเรียน พบว่า อาจารย์มากกว่าครึ่งเล็กน้อยหรือร้อยละ 58.3 เห็นด้วยมากได้ให้เหตุผลว่าการวัดผลและการประเมินผลมีความจำเป็นมากเพราะจะได้ทราบว่าแต่ละรายวิชานักเรียนมีความรู้ผ่านเกณฑ์ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ หากมีการวัดผลนักเรียนจะมีความพยายาม สนใจบทเรียน และตั้งใจทำตามที่อาจารย์สอน เพื่อให้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร สุราษฎร์ธานี ตรัง และนราธิวาส ส่วนอาจารย์ร้อยละ 37.3 เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 3.7 เห็นด้วยน้อย และมีเพียงร้อยละ 0.7 เห็นด้วยน้อยที่สุดไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็น เป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสงขลา พัทลุง สตูล กระบี่ ระนอง และ นครศรีธรรมราช

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 2 ความเหมาะสมของการวัดผลและการประเมินผลโดยวิธีการสังเกตพฤติกรรม เช่น ทักษะ ทักษะ การซักถามหรือการสอบปากเปล่า การมอบหมายงาน การสอบข้อเขียน และการสอบปฏิบัติ พบว่าการประเมินผลมีความเหมาะสมปานกลางทั้ง 5 วิธี ผลจากการคำนวณค่าเฉลี่ยในเรื่องวิธีการวัดผลและการประเมินผลโดยวิธีต่างๆ แล้วนำมาจัดอันดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ การสังเกตพฤติกรรม เช่น ทักษะและทักษะ การซักถามหรือการสอบปากเปล่า การสอบข้อเขียน และการสอบปฏิบัติ รายละเอียดมีดังนี้

การสังเกตพฤติกรรม เช่น ทักษะ ทักษะ ความเหมาะสมของการวัดผลและการประเมินผลโดยการสังเกตพฤติกรรม พบว่าอาจารย์เกือบครึ่งหนึ่งคือร้อยละ 49.3 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 46.3 เห็นด้วยมาก ได้ให้เหตุผลว่าการสังเกตพฤติกรรม เช่น ทักษะ และทักษะมีความจำเป็นเพราะเมื่อมีการเรียนการสอนในชั้นเรียน อาจารย์จะสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนทุกคนในชั้นเรียน ฟังแนวคิด ดูการ

ปฏิบัติ ตามที่ได้สอนไว้ ว่านักเรียนแต่ละคนมีความก้าวหน้าอย่างไรบ้าง เหล่านี้เป็น
 เหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร ตรัง และสุราษฎร์ธานี อาจารย์เพียง
 ร้อยละ 3.0 เห็นด้วยน้อย และร้อยละ 1.4 เห็นด้วยน้อยที่สุดไม่ให้เหตุผลประกอบ
 ความคิดเห็น เป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมพัทลุง สงขลา และกระบี่

การซักถามหรือการสอบปากเปล่า ความเหมาะสมของการวัดผลและการ
 ประเมินผลโดยการซักถามหรือการสอบปากเปล่า พบว่าอาจารย์มากกว่าครึ่ง คือ
 ร้อยละ 55.3 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 37.3 เห็นด้วยมากได้ให้เหตุผลว่า การ
 สอนนักเรียนในโครงการ อศ.กษ. โดยการซักถามหรือการสอบปากเปล่านั้นมีความจำเป็น
 ส่วนหนึ่ง ทำให้นักเรียนเตรียมตัวพร้อมอยู่เสมอ รู้จักรับผิดชอบในการเรียนมากขึ้น
 เพราะอาจารย์อาจจะเรียกนักเรียนคนใดคนหนึ่งถาม หากตอบถูกก็ให้คะแนนเก็บ
 สะสมไว้ กระทำดังนี้ทุกครั้งที่เข้าสอน นักเรียนทุกคนก็จะเตรียมตัวทบทวนบทเรียน
 ก่อนเข้าชั้นเรียนทุกครั้ง การเรียนการสอนก็จะดีขึ้น นักเรียนสนใจในบทเรียนมากขึ้น
 เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัย เกษตรกรรมชุมพร ตรัง ระนอง สงขลา
 พัทลุง และกระบี่ อาจารย์ร้อยละ 6.7 เห็นด้วยน้อย และเพียงร้อยละ 0.7 เห็นด้วยน้อย
 ที่สุดไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็น เป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมนครศรี-
 ธรรมราช สตูล และนราธิวาส

การสอบข้อเขียน ความเหมาะสมของการวัดผลและการประเมินผลโดย
 การสอบข้อเขียน พบว่าอาจารย์ครึ่งหนึ่งคือ ร้อยละ 50.0 เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ
 39.6 เห็นด้วยมาก ได้ให้เหตุผลคล้ายกันคือการสอบข้อเขียนมีความจำเป็นต่อการเรียน
 การสอน สำหรับทุกรายวิชา โดยเฉพาะวิชาสามัญ ซึ่งเป็นวิชาพื้นฐานของนักเรียน ราย
 วิชาอื่นๆก็จำเป็นเช่นกัน เพราะเป็นการวัดความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา เป็น
 การสอบเทียบความรู้เพื่อเลื่อนระดับชั้น การสอบข้อเขียนจะวัดความรู้ของนักเรียน
 อย่างเห็นชัดที่สุด เหล่านี้เหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตร-กรรมสุราษฎร์ธานี
 ชุมพร ตรัง ระนอง สงขลา พัทลุง กระบี่ และนครศรีธรรมราช อาจารย์ร้อยละ 8.2
 เห็นด้วยน้อย และเพียงร้อยละ 2.2 เห็นด้วยน้อยที่สุดไม่ให้เหตุผลประกอบความคิด
 เห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมนราธิวาสและสตูล

การสอบปฏิบัติ ความเหมาะสมของการวัดผลและการประเมินผลโดย
 การสอบปฏิบัติ พบว่า อาจารย์ที่เห็นด้วยมาก และเห็นด้วยปานกลางมีจำนวนเท่ากัน

คือ ร้อยละ 42.6 มีความเห็นเหมือนกันคือการสอบปฏิบัติมีความจำเป็นในบางรายวิชา เช่น วิชาน้ำมันและผลิตภัณฑ์นม ซึ่งมีการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ การสอบภาคทฤษฎีใช้วิธีการสอบข้อเขียน การสอบภาคปฏิบัติใช้วิธีการให้ปฏิบัติจริง เป็นการวัดว่านักเรียนมีความรู้จากบทเรียนจริง คือเขียนสอบได้ปฏิบัติจริงได้เหล่านี้เป็นความเห็นของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร สุราษฎร์ธานี ระนอง กระบี่ พัทลุง สงขลา และตรังร้อยละ 10.4 เห็นด้วยน้อย และร้อยละ 4.4 เห็นด้วยน้อยที่สุดไม่ให้เกิดผลประกอบความเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมนครศรีธรรมราช และสตูล

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 3 การวัดผลและการประเมินผลควรกระทำเมื่อสอนจบบทเรียนแต่ละบท หรือเมื่อสอนจบหลักสูตรรายวิชา

เมื่อสอนจบบทเรียนแต่ละบท พบว่า อาจารย์ครึ่งหนึ่งคือร้อยละ 50.8 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 42.6 เห็นด้วยปานกลาง ได้ให้เหตุผลว่าการวัดผลและการประเมินผลเมื่อสอนจบบทเรียนแต่ละบทจะทำให้นักเรียนได้ทำความเข้าใจในแต่ละบทเรียนละเอียดขึ้น เนื้อหาในการสอบไม่มาก หากนักเรียนไม่เข้าใจบทเรียนนั้นๆ ก็ให้อาจารย์ทบทวน อธิบายซ้ำ แล้วจึงเริ่มสอนบทต่อไปเหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี กระบี่ ตรัง และชุมพร ร้อยละ 5.2 เห็นด้วยน้อย และเพียงร้อยละ 1.4 เห็นด้วยน้อยที่สุดไม่ให้เกิดผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมพัทลุง ระนอง และสตูล

เมื่อสอนจบหลักสูตรรายวิชา พบว่าอาจารย์เกือบครึ่งหรือร้อยละ 47.8 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 38.8 เห็นด้วยปานกลาง ได้ให้เหตุผลว่าการวัดผลและประเมินผลเมื่อสอนจบหลักสูตรรายวิชานั้นนักเรียนได้ทบทวนบทเรียนมากขึ้น ซึ่งอาจลืมบทต้นๆ ไปบ้างแล้ว ต้องกลับมาทบทวนใหม่ เป็นการวัดผลครั้งสุดท้ายของภาคเรียน หากสอบไม่ผ่านเกณฑ์ก็มีโอกาสแก้ตัว เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี พัทลุง สงขลา ระนอง อาจารย์ร้อยละ 9.0 เห็นด้วยน้อย และร้อยละ 4.4 เห็นด้วยน้อยที่สุดไม่ให้เกิดผลประกอบความคิดเห็นความเห็น เป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมกระบี่ นครศรีธรรมราช และชุมพร

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 4 อาจารย์สามารถวัดผลและประเมินผลนักเรียนได้เหมาะสม พบว่า อาจารย์ร้อยละ 74.7 เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 16.4 เห็นด้วยมาก ได้ให้เหตุผลคล้ายกันว่าสามารถวัดผลและประเมินผลนักเรียนได้เหมาะสม เพราะใน

การสอนรายวิชาได้นำวิธีการวัดผลและการประเมินผลหลายๆ วิธีมารวมกัน เพื่อตัดสินเกณฑ์การเลื่อนชั้นเรียนของนักเรียน เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี ตรัง ชุมพร สงขลา และพัทลุง อาจารย์ร้อยละ 5.2 เห็นด้วยน้อย และร้อยละ 3.7 เห็นด้วยน้อยที่สุด ไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมนราธิวาส นครศรีธรรม-ราช กระบี่ และระนอง

สรุปโดยภาพรวม ในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผลจากการคำนวณค่าเฉลี่ยแล้วนำมาจัดอันดับจากมากไปน้อยมีดังนี้คือ (1) ความจำเป็นของการวัดผลและการประเมินผลนักเรียน (2) การวัดผลและการประเมินควรกระทำเมื่อสอนจบบทเรียนแต่ละบทดีกว่า เมื่อสอนจบหลักสูตรรายวิชา (3) ความเหมาะสมของการวัดผลและการประเมินผลโดยวิธีต่างๆ เช่น การสังเกตพฤติกรรม การซักถามหรือการสอบปากเปล่า และการสอบข้อเขียน เป็นต้น และ (4) อาจารย์สามารถวัดผลและประเมินผลได้เหมาะสม

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น									
	มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ค่าเฉลี่ย	อันดับ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1. ความจำเป็นของการวัดผลและประเมินผลนักเรียน	78	58.3	50	37.3	5	3.7	1	0.7	3.52	1
2. วิธีการวัดผลและการประเมินผลต่อไปนี้										
- การสังเกตพฤติกรรม เช่น ทักษะ ทักษะ	62	46.3	66	49.3	4	3.0	2	1.4	3.40	
- การซักถามหรือการสอบปากเปล่า	50	37.3	74	55.3	9	6.7	1	0.7	3.29	
- การมอบหมายงาน	48	35.8	69	51.5	17	12.7	-	-	3.23	
- การสอบข้อเขียน	53	39.6	67	50.0	11	8.2	3	2.2	3.27	
- การสอบปฏิบัติ	57	42.6	57	42.6	14	10.4	6	4.4	3.19	
3. การวัดผลและการประเมินผลควรกระทำเมื่อ										
- สอนจบบทเรียนแต่ละบท	68	50.8	57	42.6	7	5.2	2	1.4	3.42	
- สอนจบหลักสูตรรายวิชา	64	47.8	52	38.8	12	9.0	6	4.4	3.28	
4. ท่านสามารถวัดผลและประเมินผลนักเรียนได้เหมาะสม	22	16.4	100	74.7	7	5.2	5	3.7	3.01	4

ค่าเฉลี่ยรวม = 3.29 S.D. = 0.36

2.5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนิเทศโครงการเกษตร

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนิเทศโครงการเกษตรที่ศึกษามี 11 ข้อ ดังตาราง 8 และรายละเอียดต่อไปนี้

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 1 อาจารย์เห็นด้วยกับการนิเทศโครงการเกษตร พบว่าอาจารย์ร้อยละ 55.2 เห็นด้วยมากได้ให้เหตุผลว่าการนิเทศโครงการเกษตรเป็นการติดตามผลการทำโครงการเกษตรของนักเรียน ดังนั้นเมื่อมอบหมายให้นักเรียนทำโครงการเกษตรแล้วก็ต้องติดตามไปดูผลงาน อาจารย์ผู้นิเทศเป็นผู้ให้คำแนะนำนักเรียนซึ่งนักเรียนอาจทำโครงการเกษตรที่บ้านตนเอง นอกจากนี้จะทราบความก้าวหน้าของโครงการเกษตรแล้ว ยังทราบสภาพความเป็นอยู่ของนักเรียน นักเรียนผู้ปกครอง และอาจารย์มีความใกล้ชิดกัน เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมกระบี่ ชุมพร สุราษฎร์ธานี นราธิวาส ตรัง และสงขลา อาจารย์ร้อยละ 35.1 เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 6.0 เห็นด้วยน้อย และร้อยละ 3.7 เห็นด้วยน้อยที่สุด ไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมพัทลุง ระนอง นครศรีธรรมราช และสตูล

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 2 การนิเทศโครงการเกษตรมีประโยชน์ต่อนักเรียน พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 70.9 เห็นด้วยมากได้ให้เหตุผลว่าเมื่ออาจารย์มอบหมายให้นักเรียนทำโครงการเกษตรแล้วนักเรียนจะเกิดความกระตือรือร้นอยากทำโครงการเกษตรเมื่อมีปัญหาก็สามารถขอคำแนะนำจากอาจารย์ เมื่ออาจารย์ไปนิเทศโครงการเกษตรก็จะทราบว่านักเรียนได้ปฏิบัติโครงการเกษตรตามขั้นตอนหรือไม่ โครงการเกษตรก้าวหน้าหรือมีปัญหา ก็จะให้คำปรึกษาแนะนำขณะไปนิเทศนักเรียนเกิดความมั่นใจในการทำโครงการเกษตร เพราะมีผู้ปกครองและอาจารย์คอยให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี กระบี่ ตรัง นราธิวาส และสตูล ร้อยละ 20.9 เห็นด้วยปานกลางให้เหตุผลว่าอาจารย์ผู้นิเทศจะไปนิเทศโครงการเกษตรในระยะแรกของการทำโครงการเกษตรเท่านั้นเพราะเป็นช่วงที่นักเรียนต้องการคำปรึกษาแนะนำ ระยะหลังอาจารย์มักไม่ค่อยไปนิเทศทำให้การนิเทศไม่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ตามเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมนราธิวาส ระนอง และสงขลา ร้อยละ 6.7 เห็นด้วยน้อย และมีเพียง

ร้อยละ 1.5 เห็นด้วยน้อยที่สุด ไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมพัทลุง และนครศรีธรรมราช

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 3 ผู้ปกครองมีส่วนสำคัญในการให้ข้อมูลกับอาจารย์นิเทศโครงการเกษตร พบว่า อาจารย์มากกว่าครึ่งหรือร้อยละ 56.7 เห็นด้วยมากได้ให้เหตุผลว่าเมื่ออาจารย์ไปนิเทศโครงการเกษตรที่บ้านนักเรียน ได้พบปะพูดคุยกับผู้ปกครอง ผู้ปกครองส่วนใหญ่จะเป็นผู้ให้การต้อนรับและตอบคำถามเกี่ยวกับนักเรียน สนับสนุนนักเรียนในการทำโครงการเกษตร เช่นแบ่งพื้นที่ให้ทำโครงการเกษตร สนับสนุนเงินทุนบางส่วน ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการทำโครงการเกษตร ในกรณีที่นักเรียนไม่อยู่ ผู้ปกครองก็จะเป็นผู้ดูแลโครงการเกษตรแทน เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมตรัง สุราษฎร์ธานี และกระบี่ ร้อยละ 33.6 เห็นด้วยปานกลาง ให้เหตุผลว่าผู้ปกครองให้ข้อมูลที่ไม่ตรงกับความเป็นจริงในกรณีที่นักเรียนไม่สนใจทำโครงการเกษตรผู้ปกครองก็จะเป็นผู้ทำโครงการเกษตรแทนนักเรียน เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร ระนอง และสตูล ร้อยละ 7.5 เห็นด้วยน้อยและมีเพียงร้อยละ 2.2 เห็นด้วยน้อยที่สุด แต่ไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสงขลา นครศรีธรรมราช และนราธิวาส

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 4 ความรับผิดชอบของนักเรียนที่ทำโครงการเกษตรภายใต้การนิเทศ พบว่า อาจารย์ครึ่งหนึ่งคือร้อยละ 50.0 เห็นด้วยปานกลางได้ให้เหตุผลว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความรับผิดชอบต่องานโครงการเกษตรที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี แต่ยังมีนักเรียนบางส่วนที่ขาดความรับผิดชอบ ไม่ให้ความสำคัญกับโครงการเกษตรเท่าที่ควรทำเพียงเพื่อให้อาจารย์ไปนิเทศเท่านั้น เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี ตรัง และชุมพร ร้อยละ 24.6 เห็นด้วยมากได้ให้เหตุผลว่านักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานโครงการเกษตรที่ได้รับมอบหมายสูง นักเรียนเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่ตั้งใจเรียน เมื่อได้รับมอบหมายงานก็จะปฏิบัติได้ดี เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมนราธิวาส และสตูล ร้อยละ 22.5 เห็นด้วยน้อย และมีเพียงร้อยละ 2.5 เห็นด้วยน้อยที่สุด ไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมนครศรีธรรมราช ระนอง และนราธิวาส

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 5 การที่นักเรียนทำโครงการเกษตรแล้วทำให้เกิดผลต่อไปนี้คือ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความคิดริเริ่ม ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี มีรายได้ระหว่างเรียน พัฒนาการเป็นผู้นำ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีระเบียบวินัย พัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม ผลการคำนวณค่าเฉลี่ยในเรื่องที่นักเรียนทำโครงการเกษตรแล้วทำให้เกิดผลต่างๆ ดังกล่าว แล้วนำมาจัดอันดับความสำคัญจากมากไปน้อยคือ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความคิดริเริ่ม การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ พัฒนาการเป็นผู้นำ มีรายได้ระหว่างเรียน ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี มีระเบียบวินัยและพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมตามลำดับ รายละเอียดมีดังนี้

ความเชื่อมั่นในตนเอง การที่นักเรียนทำโครงการเกษตรแล้วทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง พบว่าอาจารย์ร้อยละ 56.0 เห็นด้วยมาก และร้อยละ 38.8 เห็นด้วยปานกลาง ได้ให้เหตุผลว่าเมื่อนักเรียนทำโครงการเกษตรด้วยตนเอง ทำให้เกิดความภาคภูมิใจว่าสามารถทำได้ หากโครงการเกษตรประสบความสำเร็จก็จะเกิดเชื่อมั่นในตนเองยิ่งขึ้น แต่ขณะเดียวกันหากโครงการเกษตรประสบความล้มเหลวก็จะพยายามต่อไปเพราะได้มีประสบการณ์มาแล้ว เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร สุราษฎร์ธานี กระบี่ และตรัง ร้อยละ 3.7 เห็นด้วยน้อย และมีเพียง ร้อยละ 1.5 เห็นด้วยน้อยที่สุดไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็น เป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมระนอง พัทลุง สงขลา สตูล และนราธิวาส

ความคิดริเริ่ม การที่นักเรียนทำโครงการเกษตรแล้วทำให้เกิดความคิดริเริ่ม พบว่า อาจารย์เกือบครึ่งคือ ร้อยละ 49.3 เห็นด้วยมาก และร้อยละ 44.0 เห็นด้วยปานกลาง ได้ให้เหตุผลว่าเมื่อนักเรียนทำโครงการเกษตรด้วยตนเองจะมีความคิดริเริ่มที่จะพัฒนาทำการเกษตรต่อไปหากโครงการเกษตรล้มเหลวก็จะคิดทำใหม่โดยขอคำปรึกษาแนะนำจากอาจารย์นิเทศ นักเรียนที่มีความคิดริเริ่มจะไม่ทอดทิ้ง เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมระนอง กระบี่ ตรัง สุราษฎร์ธานี และสตูล ร้อยละ 6.0 เห็นด้วยน้อย และร้อยละ 0.7 เห็นด้วยน้อยที่สุด ไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตร-กรรมนครศรีธรรมราช สงขลา พัทลุง และชุมพร

การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การที่นักเรียนทำโครงการเกษตรทำให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ พบว่า อาจารย์ร้อยละ 49.3 เห็นด้วยมาก และร้อยละ

41.8 เห็นด้วยปานกลาง ได้ให้เหตุผลว่าเมื่อนักเรียนได้รับมอบหมายให้ทำโครงการเกษตร โดยใช้เวลาว่างหลังจากช่วยผู้ปกครองมาทำโครงการเกษตรเพราะจะต้องทำให้เสร็จตามที่อาจารย์นิเทศแนะนำ เมื่ออาจารย์ไปนิเทศก็จะได้ผลงานตามที่กำหนดไว้ นักเรียนได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี ชุมพร กระบี่ สตูล และระนอง ร้อยละ 8.2 เห็นด้วยน้อย และร้อยละ 0.7 เห็นด้วยน้อยที่สุดไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร สงขลา พัทลุง นครศรีธรรมราช และพัทลุง

พัฒนาการเป็นผู้นำ การที่นักเรียนทำโครงการเกษตรทำให้นักเรียนมีการพัฒนาการเป็นผู้นำ พบว่า อาจารย์ที่เห็นด้วยมาก และเห็นด้วยปานกลาง มีจำนวนอาจารย์เท่ากันคือ ร้อยละ 44.8 ได้ให้เหตุผลคล้ายกันว่าเมื่อนักเรียนได้ทำโครงการเกษตรและประสบผลสำเร็จ เกิดความมั่นใจ และสามารถแนะนำเพื่อนบ้าน หรือบุคคลที่สนใจในห้องถิ่นได้ นักเรียนเกิดความภูมิใจใจตนเอง ซึ่งเป็นการเริ่มต้นการพัฒนาตนเองเป็นผู้นำ เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร สุราษฎร์ธานี ตรัง และนราธิวาส ร้อยละ 9.7 เห็นด้วยน้อย และเพียงร้อยละ 0.7 เห็นด้วยน้อยที่สุด ไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็น เป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรม สงขลา พัทลุง กระบี่ นครศรีธรรมราช และระนอง

มีรายได้ระหว่างเรียน การที่นักเรียนทำโครงการเกษตรทำให้มีรายได้ระหว่างเรียน พบว่า อาจารย์ร้อยละ 46.3 เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 41.8 เห็นด้วยมาก ให้เหตุผลคล้ายกันว่า เมื่อนักเรียนทำโครงการเกษตรประสบผลสำเร็จ ทำให้ได้ขายผลผลิตมีรายได้ถึงแม้ว่าทำเพียงเพื่อฝึกทักษะ แต่จะช่วยแบ่งเบาภาระบางส่วนของผู้ปกครอง อาจารย์นิเทศก็ภูมิใจในตัวนักเรียน ทำให้เกิดแรง กระตุ้นที่จะทำการเกษตรต่อไปหลังจากเสร็จสิ้นโครงการเกษตรหรือเมื่อสำเร็จการศึกษาเหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร สุราษฎร์ธานี ตรัง สงขลา และระนอง ร้อยละ 11.2 เห็นด้วยน้อย ได้ให้เหตุผลว่ามีนักเรียนส่วนน้อยที่ทำโครงการเกษตรประสบผลสำเร็จ นักเรียนบางคนจะทำโครงการเกษตรเพียงเพื่อให้อาจารย์ได้ไปนิเทศเท่านั้น ไม่ได้หวังว่าจะมีรายได้ ถ้าทำโครงการเกษตรล้มเหลวก็หมดกำลังใจ เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมกระบี่ พัทลุง นครศรีธรรมราช และมีเพียงร้อยละ 0.7

เห็นด้วยน้อยที่สุด ไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็น เป็นอาจารย์จากวิทยาลัย
เกษตรกรรมนราธิวาส

ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี การที่นักเรียนทำโครงการเกษตรทำให้สามารถ
ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี พบว่า อาจารย์ที่เห็นด้วยมากและเห็นด้วยปานกลางมีจำนวน
เท่ากันคือ ร้อยละ 47.0 ได้ให้เหตุผลว่าเมื่อนักเรียนได้รับมอบหมายให้ทำโครงการ
เกษตรแล้วไม่ว่านักเรียนจะเลือกทำเป็นกลุ่ม หรือทำเป็นรายบุคคล นักเรียนก็จะ
ปรึกษาร่วมกันว่าควรจะเริ่มต้นอย่างไร ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ และใครมีปัญหา ก็จะ
ปรึกษากัน หากร่วมกันแก้ปัญหาไม่ได้ ก็ตามผู้ปกครองหรืออาจารย์นิเทศโครงการ
เกษตร เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร สุราษฎร์ธานี
นครศรีธรรมราช ตรัง ระนอง กระบี่ และนราธิวาส ร้อยละ 5.3 เห็นด้วยน้อยและ
ร้อยละ 0.7 เห็นด้วยน้อยที่สุดไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จาก
วิทยาลัยเกษตรกรรมสงขลา สตูล และพัทลุง

มีระเบียบวินัย การที่นักเรียนทำโครงการเกษตรทำให้มีระเบียบวินัย
พบว่า อาจารย์มากกว่าครึ่งคือ ร้อยละ 56.0 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 30.6 เห็น
ด้วยมาก ได้ให้เหตุผลคล้ายกัน คือ นักเรียนที่ได้ทำโครงการเกษตรเพื่อฝึกทักษะ จะ
เกิดแนวคิดในการพัฒนาอาชีพ นักเรียนส่วนใหญ่เมื่อได้เริ่มทำโครงการเกษตร ก็จะมี
รู้จักความเป็นระเบียบวินัยเพราะการทำโครงการเกษตรต้องทำตามขั้นตอนของการ
ปฏิบัติ เพื่อให้งานโครงการเกษตรประสบผลสำเร็จ เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์
วิทยาลัยเกษตรกรรมสงขลา นครศรีธรรมราช สตูล ตรัง ระนอง และชุมพร ร้อยละ
12.7 เห็นด้วยน้อยให้ความเห็นว่ามึนักเรียนส่วนหนึ่งที่ไม่ระเบียบวินัยเพราะทำโครง-
การเกษตรเพียงเพื่อให้อาจารย์นิเทศเท่านั้น ไม่มีแนวคิดที่จะพัฒนาตนเองเพื่อการ
ประกอบอาชีพในอนาคต เป็นความเห็นของอาจารย์วิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี
กระบี่ และนราธิวาส มีเพียงร้อยละ 0.7 เห็นด้วยน้อยที่สุดไม่ให้เหตุผลประกอบความ
คิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมพัทลุง

พัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม การที่นักเรียนทำโครงการเกษตรทำให้
พัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม พบว่า อาจารย์มากกว่าครึ่งคือร้อยละ 57.4 เห็นด้วยปาน
กลางให้เหตุผลว่ามีนักเรียนเพียงบางส่วนเท่านั้นที่เมื่อทำโครงการเกษตรแล้วจะพัฒนา
คุณธรรมและจริยธรรมซึ่งนักเรียนเหล่านี้ก็จะมีระเบียบวินัยด้วยเช่นกันเพราะการสอน

นักเรียนในโครงการอศ.กช. การสอนด้านคุณธรรมและจริยธรรมมีน้อย อาจารย์เพียง สอดแทรกลงไปในบางรายวิชานั้น นักเรียนที่สนใจก็จะมีการพัฒนาในทุกด้าน เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์วิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร สุราษฎร์ธานี และตรัง ร้อยละ 29.1 เห็นด้วยมากได้ให้เหตุผลว่านักเรียนส่วนใหญ่จะมีการพัฒนาคุณธรรม และจริยธรรมรู้จักรับผิดชอบ รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ จะเห็นคุณค่าของการ ทำโครงการเกษตรเพราะทำให้มีรายได้ รู้จักการทำงานเป็นขั้นตอนตามที่อาจารย์แนะนำ เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตร-กรรมสุราษฎร์ธานี ตรัง และระนอง ร้อยละ 11.2 เห็นด้วยน้อยให้ความเห็นว่ามี นักเรียนส่วนหนึ่งจะไม่เห็นคุณค่าของการ ทำโครงการเกษตร เพราะเมื่ออาจารย์มอบหมายให้ทำโครงการเกษตรผู้ปกครองก็จะ ช่วยทำให้เพื่อให้อาจารย์ไปนิเทศจึงไม่มีการพัฒนาเกือบทุกด้าน ซึ่งเป็นเหตุผลของ อาจารย์วิทยาลัยเกษตรกรรมนครศรีธรรมราช นราธิวาส และสตูล มีเพียงร้อยละ 2.3 เห็นด้วยน้อยที่สุดไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัย เกษตรกรรมกระบี่ และสงขลา

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 6 การไปนิเทศโครงการเกษตรทำให้เกิดผลดีต่อ ผู้ปกครองและนักเรียน พบว่า อาจารย์ครึ่งหนึ่งหรือร้อยละ 50.0 เห็นด้วยมากได้ให้ เหตุผลว่าการที่อาจารย์ได้ไปนิเทศโครงการเกษตรแล้วทำให้เกิดผลดีต่อผู้ปกครองและ นักเรียนเพราะทำให้นักเรียนมีกำลังใจ เกิดความกระตือรือร้น ผู้ปกครองดีใจที่อาจารย์ ไปเยี่ยมเยียนถึงบ้าน ภูมิใจในตัวนักเรียน คอยให้การสนับสนุน ให้คำปรึกษาแนะนำ คอยดูแลโครงการเกษตรให้นักเรียนกรณีที่นักเรียนไม่อยู่ อาจารย์ ผู้ปกครอง และ นักเรียนมีความใกล้ชิดเป็นกันเองมากขึ้น เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์วิทยาลัย เกษตรกรรมชุมพร สุราษฎร์ธานี กระบี่ และตรัง ส่วนร้อยละ 41.0 เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 7.5 เห็นด้วยน้อย และร้อยละ 1.5 เห็นด้วยน้อยที่สุดไม่ให้เหตุผลประกอบ ความคิดเห็นเป็นอาจารย์วิทยาลัยเกษตรกรรมระนอง สงขลา พัทลุง สตูล นครศรี ธรรมราช และนราธิวาส

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 7 นักเรียนควรทำโครงการเกษตรภายใต้การ นิเทศโดยทำโครงการเกษตรที่บ้านเป็นรายบุคคล และทำโครงการเกษตรที่บ้านเป็น กลุ่ม พบว่าอาจารย์เห็นด้วยกับการทำโครงการเกษตรที่บ้านเป็นรายบุคคล มากกว่าการ ทำเกษตรที่บ้านเป็นกลุ่ม รายละเอียดมีดังนี้

ทำโครงการเกษตรที่บ้านเป็นรายบุคคล นักเรียนทำโครงการเกษตรภายใต้การนิเทศโดยทำโครงการเกษตรที่บ้านเป็นรายบุคคล พบว่า อาจารย์ร้อยละ 58.2 เห็นด้วยมากได้ให้เหตุผลว่านักเรียนสามารถใช้ปัจจัยต่างๆ เกี่ยวกับการเกษตร เช่น ที่ดิน วัสดุอุปกรณ์การเกษตรที่มีอยู่ที่บ้านผู้ปกครองได้เต็มที่ การตัดสินใจทำโครงการเกษตรทำได้รวดเร็ว และประสบผลสำเร็จมากกว่า ผู้ปกครองคอยแนะนำสนับสนุน และดูแลให้อย่างใกล้ชิด เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์วิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี กระบี่ ตรัง และชุมพร ร้อยละ 29.9 เห็นด้วยปานกลางได้ให้เหตุผลว่าการทำโครงการเกษตรเป็นรายบุคคลเป็นงานหนักสำหรับนักเรียน และนักเรียนต้องให้ผู้ปกครองช่วย ทำให้ไม่ภูมิใจในตนเอง ซึ่งเป็นเหตุผลของอาจารย์วิทยาลัยเกษตรกรรมระนอง สงขลา พัทลุง และนครศรีธรรมราช ร้อยละ 9.0 เห็นด้วยน้อย และร้อยละ 2.9 เห็นด้วยน้อยที่สุดไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมนครศรีธรรมราช และสตูล

ทำโครงการเกษตรที่บ้านเป็นกลุ่ม นักเรียนทำโครงการเกษตรภายใต้การนิเทศโดยการทำโครงการเกษตรที่บ้านเป็นกลุ่ม พบว่า อาจารย์ร้อยละ 42.5 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 18.7 เห็นด้วยมาก ให้เหตุผลคล้ายกันว่าการที่นักเรียนทำโครงการเกษตรที่บ้านนักเรียนคนใดคนหนึ่งเป็นกลุ่มเป็นการสะดวกต่ออาจารย์นิเทศนักเรียนได้ร่วมกันคิดร่วมกันทำและร่วมกันตัดสินใจ หากไม่มีการเกี่ยงกัน ไม่เอาัดเอาเปรียบกัน รู้จักแบ่งงานกันทำ มีความซื่อสัตย์ต่อกัน งานโครงการเกษตรก็ประสบผลสำเร็จ เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์วิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร สุราษฎร์ธานี ระนอง และกระบี่ ร้อยละ 24.6 เห็นด้วยน้อย ได้ให้ความเห็นว่าการทำงานโครงการเกษตรที่บ้านเป็นกลุ่มหากตัดสินใจร่วมกันทำที่บ้านนักเรียนคนใด นักเรียนคนนั้นมักต้องรับผิดชอบมากกว่าคนอื่น เพื่อนๆ มักเกี่ยงกัน ซึ่งเป็นเหตุผลของอาจารย์วิทยาลัยเกษตรกรรมสงขลา พัทลุง นครศรีธรรมราช และตรัง ร้อยละ 14.2 เห็นด้วยน้อยที่สุดไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็น เป็นอาจารย์วิทยาลัยเกษตรกรรมนครศรีธรรมราชและสตูล

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 8 การมีส่วนร่วมในการให้คำแนะนำปรึกษา และจงใจให้นักเรียนทำโครงการเกษตรภายใต้การนิเทศพบว่า อาจารย์ ร้อยละ 42.5 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 26.9 เห็นด้วยมาก ได้ให้เหตุผลคล้ายกันว่าได้ให้คำแนะนำปรึกษาและจงใจให้นักเรียนทำโครงการเกษตรภายใต้การนิเทศอยู่เสมอ โดยแนะนำ

ให้นักเรียนทำโครงการเกษตรให้ครบวงจร คอยนิเทศโครงการเกษตรเกือบทุกขั้นตอน หากนักเรียนมีปัญหาที่ช่วยกันแก้ไข ทำให้นักเรียนมีกำลังใจในการทำโครงการเกษตร เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์วิทยาลัยเกษตรกรรมระนอง สุราษฎร์ธานี ตรัง และ กระบี่ ร้อยละ 21.7 เห็นด้วยน้อย ให้เหตุผลว่าอาจารย์คอยช่วยเหลือดูแลและซักถามถึงโครงการเกษตรอยู่เสมอ แต่นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของโครงการเกษตรตามเหตุผลของอาจารย์วิทยาลัยเกษตรกรรมพัทลุง นราธิวาส และสงขลา ร้อยละ 8.9 เห็นด้วยน้อยที่สุดไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์วิทยาลัยเกษตรกรรมนครศรีธรรมราช สตูล และชุมพร

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 9 ความต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนและติดตามการนิเทศโครงการเกษตรร่วมกับคณะกรรมการโครงการอศ.กช. พบว่า อาจารย์ ร้อยละ 36.6 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 34.3 เห็นด้วยมาก ได้ให้เหตุผลว่าต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนและติดตามการนิเทศโครงการเกษตรร่วมกับคณะกรรมการโครงการอศ.กช. เพราะอาจารย์เป็นผู้สอนให้นักเรียนทำโครงการเกษตรตามขั้นตอน หากได้ร่วมวางแผนและไปร่วมนิเทศกับคณะกรรมการโครงการ อศ.กช. สามารถชี้แจงคณะกรรมการเกี่ยวกับการทำโครงการเกษตรได้ และนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการทำโครงการเกษตร จะได้ร่วมกันวางแผนปรับปรุงแก้ไขต่อไป เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์วิทยาลัยเกษตรกรรมนราธิวาส นครศรีธรรมราช ระนอง สุราษฎร์ธานี และตรัง ร้อยละ 23.1 เห็นด้วยน้อย และร้อยละ 6.0 เห็นด้วยน้อยที่สุดไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสงขลา พัทลุง สตูล กระบี่และชุมพร

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 10 อาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศโครงการเกษตรควรสรุปผลการนิเทศและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์สรุปรายงานผลและแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบเพื่อนำไปปรับปรุงใช้ในการดำเนินงานต่อไป พบว่า อาจารย์ ร้อยละ 42.5 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 39.6 เห็นด้วยมาก ได้ให้เหตุผลเหมือนกันคือ อาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศโครงการเกษตรเมื่อได้ไปนิเทศโครงการเกษตรของนักเรียนแล้วสมควรที่จะนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ และสรุปผลแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้อง เช่นหัวหน้าโครงการอศ.กช. ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการวิทยาลัยทราบ เพื่อจะได้ปรับปรุงในการดำเนินการต่อไป เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์วิทยาลัยเกษตรกรรม สุราษฎร์ธานี พัทลุง นราธิวาส นครศรีธรรมราช สงขลา และระนอง ร้อยละ 13.4 เห็น

ด้วยน้อย และร้อยละ 4.5 เห็นด้วยน้อยที่สุดไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมกระบี่ ตรัง สตูล และชุมพร

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 11 ฝ่ายวิชาการควรเข้าไปมีส่วนร่วมในการนิเทศโครงการเกษตรและติดตามผลอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง พบว่า อาจารย์เกือบครึ่งคือร้อยละ 49.3 เห็นด้วยมาก ได้ให้เหตุผลว่าฝ่ายวิชาการสมควรอย่างยิ่งที่ต้องไปนิเทศโครงการเกษตร เพราะฝ่ายวิชาการเป็นคณะกรรมการนิเทศของโครงการเกษตรทำให้นักเรียนมีกำลังใจมองเห็นความสำคัญของโครงการเกษตร ตั้งใจที่ปฏิบัติงานโครงการเกษตรให้ประสบผลสำเร็จ และหากนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับโครงการเกษตรก็สามารถถามคณะกรรมการฝ่ายวิชาการ ซึ่งฝ่ายวิชาการควรไปนิเทศโครงการเกษตรเพื่อติดตามผลงานนักเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี ตรัง พัทลุง นครศรีธรรมราช และกระบี่ ร้อยละ 38.0 เห็นด้วยน้อยที่สุดไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร ระนอง สงขลา และนราธิวาส

สรุปโดยภาพรวมในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการนิเทศโครงการเกษตร จากการคำนวณหาค่าเฉลี่ยแล้วนำมาจัดอันดับความสำคัญจากมากไปน้อยมีดังนี้คือ (1) การนิเทศโครงการเกษตรมีประโยชน์ต่อนักเรียน (2) ผู้ปกครองนักเรียนมีส่วนสำคัญในการให้ข้อมูลกับอาจารย์นิเทศโครงการเกษตร (3) อาจารย์เห็นด้วยกับการนิเทศโครงการเกษตร (4) การที่อาจารย์ได้ออกไปนิเทศโครงการเกษตรแล้วทำให้เกิดผลดีต่อผู้ปกครองและนักเรียน (5) การที่นักเรียนทำโครงการเกษตรแล้วจะทำให้เกิดผลต่างๆ เช่น ความเชื่อมั่นในตนเอง ความคิดริเริ่มและการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เป็นต้น (6) ฝ่ายวิชาการควรเข้าไปมีส่วนร่วมในการนิเทศโครงการเกษตรและติดตามผลอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง (7) อาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศโครงการเกษตร ควรสรุปผลการนิเทศและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ สรุปรายงานผลและแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อนำไปปรับปรุงใช้ในการดำเนินงานต่อไป (8) นักเรียนควรทำโครงการเกษตรภายใต้การนิเทศโดยทำที่บ้านเป็นรายบุคคล หรือทำที่บ้านเป็นกลุ่ม (9) อาจารย์ต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนและติดตามการนิเทศโครงการเกษตรร่วมกับคณะกรรมการโครงการอศ.กช. (10) ความรับผิดชอบของนักเรียนที่ทำโครงการเกษตรภายใต้การนิเทศ และ (11) อาจารย์มีส่วนร่วมในการให้คำแนะนำปรึกษาและจูงใจให้นักเรียนทำโครงการเกษตรภายใต้การนิเทศ

ระดับความคิดเห็น

ความคิดเห็น	มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ค่าเฉลี่ย	อันดับ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1. ทานเห็นด้วยกับการนิเทศโครงการเกษตร	74	55.2	47	35.1	8	6.0	5	3.7	3.41	3
2. ทานคิดว่ากรมนิเทศโครงการเกษตรมีประโยชน์ต่อนักเรียน	95	70.9	28	20.9	9	6.7	2	1.5	3.61	1
3. ผู้ปกครองนักเรียนมีส่วนสำคัญในการให้ข้อมูลกับอาจารย์นิเทศโครงการเกษตร	76	56.7	45	33.6	10	7.5	3	2.2	3.45	2
4. ความรับผิดชอบของนักวิจัยที่ทำโครงการเกษตรภายใต้กรมนิเทศ	33	24.6	67	50.0	30	22.5	4	2.9	2.96	10
5. การที่นักเรียนทำโครงการเกษตรแล้วจะทำให้เกิดผลต่อไปนี้									3.32	5
- ความเชื่อมั่นในตนเอง	75	56.0	52	38.8	5	3.7	2	1.5	3.48	
- ความคิดริเริ่ม	66	49.3	59	44.0	8	6.0	1	0.7	3.44	
- ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี	63	47.0	63	47.0	7	5.3	1	0.7	3.24	
- มีรายได้ระหว่างเรียน	56	41.8	62	46.3	15	11.2	1	0.7	3.31	
- พัฒนาการเป็นผู้นำ	60	44.8	60	44.8	13	9.7	1	0.7	3.35	
- การให้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	66	49.3	56	41.8	11	8.2	1	0.7	3.41	
- มีระเบียบวินัย	41	30.6	75	56.0	17	12.7	1	0.7	3.18	
- พัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม	39	29.1	77	57.4	15	11.2	3	2.3	3.14	

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น									
	มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
6. การที่ท่านได้ออกไปนิตศโครงการเกษตรแล้ว ทำให้เกิดผลดีต่อผู้ประกอบการและนักเรียน นิตศโดยวิธีต่อไปนี้	67	50.0	55	41.0	10	7.5	2	1.5	3.34	4
7. นักเรียนควรรทำโครงการเกษตรภายใต้การ นิตศโดยวิธีต่อไปนี้	78	58.2	40	29.9	12	9.0	4	2.9	3.44	8
- ทำโครงการเกษตรที่บ้านเป็นรายบุคคล	25	18.7	57	42.5	33	24.6	19	14.2	2.63	
- ทำโครงการเกษตรที่บ้านเป็นกลุ่ม	6	4.5	8	6.0	2	1.5	118	88.0	.40	
- อื่นๆ เช่น ทำโครงการเกษตรที่วิทยาลัย	36	26.9	57	42.5	29	21.7	12	8.9	2.87	11
8. ท่านมีส่วนร่วมในการให้คำแนะนำปรึกษา และสนใจให้นักเรียนทำโครงการเกษตรภายใต้ การนิตศ	46	34.3	49	36.6	31	23.1	8	6.0	2.99	9
9. ท่านต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนและ ติดตามการนิตศโครงการเกษตรร่วมกับคณะ กรรมการโครงการ อศ.ภช.										

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น									
	มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ค่า เฉลี่ย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
6. การที่ท่านได้ออกไปมีเทศกาลโครงการเกษตรแล้ว ทำให้เกิดผลดีต่อผู้ประกอบการและนักเรียน นักเรียนควรรู้โครงการเกษตรภายใต้การ นิเทศโดยวิธีต่อไปนี้	67	50.0	55	41.0	10	7.5	2	1.5	3.34	4
- ทำโครงการเกษตรที่บ้านเป็นรายบุคคล	78	58.2	40	29.9	12	9.0	4	2.9	3.44	
- ทำโครงการเกษตรที่บ้านเป็นกลุ่ม	25	18.7	57	42.5	33	24.6	19	14.2	2.63	
- อื่นๆ เช่น ทำโครงการเกษตรที่วิทยาลัย	6	4.5	8	6.0	2	1.5	118	88.0	.40	
8. ท่านมีส่วนร่วมในการให้คำแนะนำปรึกษา และตั้งใจให้นักเรียนทำโครงการเกษตรภายใต้ การนิเทศ	36	26.9	57	42.5	29	21.7	12	8.9	2.87	11
9. ท่านต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนและ ติดตามการนิเทศโครงการเกษตรร่วมกับคณะ กรรมการโครงการ อศ.ภช.	46	34.3	49	36.6	31	23.1	8	6.0	2.99	9

ตาราง 8 (ต่อ)

(n=134)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น						ค่า เฉลี่ย		
	มาก		ปานกลาง		น้อยที่สุด				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
10. อาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศโครงการ เกษตร ควรสรุปผลการนิเทศและนำข้อมูลที่ได้ มาวิเคราะห์สรุปรายงานผลและแจ้งให้ผู้ เกี่ยวข้องทราบ เพื่อนำไปปรับปรุงใช้ในการ ดำเนินงานต่อไป	53	39.6	57	42.5	18	13.4	4.5	3.17	7
11. ฝ่ายวิชาการควรเข้าไปมีส่วนร่วมในการนิเทศ โครงการเกษตรและคิดตามผลอย่างน้อยภาค เรียนละ 1 ครั้ง	66	49.3	51	38.0	12	9.0	3.7	3.31	6
ค่าเฉลี่ยรวม = 3.22						S.D. = 0.54			

2.6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้งบประมาณในการดำเนินงานโครงการ อศ.กช. ที่ทำการศึกษามี 3 ข้อ พบว่าอาจารย์เห็นด้วยกับความสำคัญของการจัดสรรงบประมาณสำหรับโครงการ อศ.กช. ในหมวดค่าวัสดุ ค่าใช้สอยและค่าตอบแทนเป็นอันดับแรก ความสำคัญที่รองลงมาคือ เรื่องความเหมาะสมของงบประมาณสำหรับจัดซื้อวัสดุการสอนในแต่ละสาขาวิชา และเรื่องความเหมาะสมของค่าตอบแทนที่ได้รับ ดังตาราง 9 และรายละเอียดต่อไปนี้

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 1 ความสำคัญของการจัดสรรงบประมาณสำหรับโครงการ อศ.กช. ในหมวดค่าวัสดุ ค่าใช้สอย-ค่าตอบแทน พบว่า การจัดสรรงบประมาณในหมวดค่าวัสดุมีความสำคัญกว่าหมวดค่าใช้สอย-ค่าตอบแทน ดังนี้

หมวดวัสดุ การใช้งบประมาณในการดำเนินงานโครงการ อศ.กช. ในหมวดค่าวัสดุ พบว่า อาจารย์ร้อยละ 47.0 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 41.8 เห็นด้วยมาก ให้เหตุผลคล้ายกันคือ การจัดสรรงบประมาณในหมวดค่าวัสดุมีความสำคัญเพราะโครงการ อศ.กช. เป็นโครงการใหญ่โครงการหนึ่งของวิทยาลัย การจัดสรรงบประมาณต้องพิจารณาทั้งโครงการ ค่าใช้สอยในหมวดค่าวัสดุส่วนใหญ่เกี่ยวกับการเรียนการสอน การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนรายวิชา ตามแผนการสอน ดังนั้นหากการจัดสรรงบประมาณค่าวัสดุเพียงพองานโครงการอศ.กช.ก็ประสบความสำเร็จเหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์วิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา ระนอง ชุมพร กระบี่ และตรัง ร้อยละ 6.7 เห็นด้วยน้อย และร้อยละ 4.5 เห็นด้วยน้อยที่สุดไม่ให้เกิดผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์วิทยาลัยเกษตรกรรมสตูล และนราธิวาส

ค่าใช้สอย-ค่าตอบแทนการใช้งบประมาณในการดำเนินโครงการอศ.กช. ในหมวดค่าใช้สอย-ค่าตอบแทน พบว่า อาจารย์ร้อยละ 57.4 เห็นด้วยปานกลาง และร้อยละ 32.1 เห็นด้วยมาก ได้ให้ความเห็นว่าเงินงบประมาณค่าใช้สอย ค่าตอบแทนส่วนใหญ่จะเป็นค่าใช้จ่ายของอาจารย์ที่ไปสอนนักเรียนในโครงการอศ.กช. สมควรที่จะพิจารณาให้ตามความเหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน บางครั้งอาจารย์ต้องไปค้างคืนในท้องถิ่นเพื่อสอนนักเรียนในวันรุ่งขึ้น บางครั้งเสียสละวันหยุดราชการไปสอน ดังนั้นเงินงบประมาณส่วนนี้ควรเป็นเงินค่าตอบแทนเพื่อเป็นขวัญกำลังใจแก่อาจารย์ เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์วิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา พัทลุง กระบี่ ชุมพร ระนอง และตรัง ร้อยละ 7.5 เห็นด้วย

น้อยและร้อยละ 3.0 เห็นด้วยน้อยที่สุด ไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์
เกษตรกรรมนราธิวาส และสตูล

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 2 ความเหมาะสมของงบประมาณสำหรับจัดซื้อ
วัสดุการสอนในแต่ละสาขาวิชา พบว่า อาจารย์ร้อยละ 59.7 เห็นด้วยปานกลางได้ให้
เหตุผลว่าการจัดซื้อวัสดุการสอนในแต่ละสาขาวิชายังไม่ค่อยเหมาะสม บางครั้งเจ้า
หน้าที่พัสดุกลางจัดซื้อให้ไม่ครบตามแผนการสอนรายวิชาในแต่ละสาขา และบางครั้ง
ซื้อไม่ทันตามกำหนดเวลาที่ต้องนำไปสอน เหล่านี้เป็นเหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัย
เกษตรกรรมระนอง ชุมพร นราธิวาส ร้อยละ 35.1 เห็นด้วยมาก ให้เหตุผลว่าการ
จัดซื้อวัสดุการสอนในแต่ละสาขาวิชาจัดได้เหมาะสมดีแล้ว เป็นเหตุผลของอาจารย์
วิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี สงขลา และสตูล ร้อยละ 5.2 เห็นด้วยน้อย ได้ให้
เหตุผลความเห็นว่า การจัดซื้อวัสดุการสอนในแต่ละสาขาวิชายังไม่เหมาะสม เพราะบาง
ครั้งจัดซื้อได้ไม่ครบตามแผนการสอนรายวิชาและไม่ตรงตามที่ต้องการ เป็นเหตุผล
ของอาจารย์วิทยาลัยเกษตรกรรมนราธิวาส ตรัง และกระบี่

ความคิดเห็นต่อคำถามข้อที่ 3 ความเหมาะสมของค่าตอบแทนที่ได้รับ พบ
ว่า อาจารย์ร้อยละ 53.0 เห็นด้วยปานกลาง ได้ให้เหตุผลว่าค่าตอบแทนที่นักเรียนได้
รับวันละ 50 บาทนั้นเหมาะสมดีแล้ว สำหรับค่าตอบแทนอาจารย์ครั้งละ 70 บาท ยัง
ไม่เหมาะสม น่าจะพิจารณาค่าตอบแทนเพิ่มเพื่อเป็นขวัญกำลังใจต่อการทำงาน เป็น
เหตุผลของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช กระบี่
ชุมพร พัทลุง และตรัง ร้อยละ 20.9 เห็นด้วยน้อยให้เหตุผลว่า ค่าตอบแทนที่ได้รับ
ยังไม่เหมาะสมควรพิจารณาเพิ่มอีก เป็นเหตุผลของอาจารย์วิทยาลัยเกษตรกรรมระนอง
สงขลา และสตูล ร้อยละ 20.1 เห็นด้วยมากให้ความเห็นว่าค่าตอบแทนที่ได้รับนั้น
เหมาะสมดีแล้วเป็นเหตุผลอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี ชุมพร และ
ตรัง ร้อยละ 6.0 เห็นด้วยน้อยที่สุดไม่ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นอาจารย์
เกษตรกรรมนราธิวาส และระนอง

สรุปโดยภาพรวมในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้งบประมาณในการ
ดำเนินงานโครงการ อศ.กช. จากการพิจารณาค่าเฉลี่ยแล้วนำมาจัดอันดับความสำคัญ
จากมากไปน้อยมีดังนี้ คือ (1) ความสำคัญของการจัดสรรงบประมาณในหมวดค่าวัสดุ
ใช้สอน และตอบแทน (2) ความเหมาะสมของงบประมาณสำหรับซื้อวัสดุการสอนใน
แต่ละสาขาวิชา และ (3) ความเหมาะสมของค่าตอบแทนที่ได้รับ

ตาราง 9 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้งบประมาณในการดำเนินงานโครงการ อศ.กช.

(n=134)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น						ค่าเฉลี่ย			
	มาก		ปานกลาง		น้อย					
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ				
1. ความสำคัญของการจัดสรรงบประมาณ สำหรับโครงการ อศ.กช. ในหมวด - ค่าวัสดุ	56	41.8	63	47.0	9	6.7	6	4.5	3.22	1
- ค่าใช้สอย-ค่าตอบแทน	43	32.1	77	57.4	10	7.5	4	3.0	3.19	
2. ความเหมาะสมของงบประมาณสำหรับจัดซื้อ วัสดุการสอนในแต่ละสาขาวิชา	47	35.1	80	59.7	7	5.2	-	-	3.06	2
3. ความเหมาะสมของค่าตอบแทนที่ได้รับ	27	20.1	71	53.0	28	20.9	8	6.0	2.87	3
ค่าเฉลี่ยรวม = 3.05 S.D. = 0.57										

3. ปัญหาและข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กช.

ปัญหาของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กช. ที่ทำการศึกษา 5 เรื่อง คือ เรื่องปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดทำหลักสูตร ปวช.(พิเศษ) การเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผล การนิเทศโครงการเกษตร และการใช้งบประมาณในการดำเนินงานโครงการ อศ.กช. ผลการศึกษาพบว่า อาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กช. จะมีปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดทำหลักสูตร ปวช. (พิเศษ) มากที่สุด รองลงมาคือปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผล การใช้งบประมาณในการดำเนินงานโครงการ อศ.กช. และการนิเทศโครงการเกษตร ตามลำดับ ดังตาราง 10 และรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดทำหลักสูตร ปวช.(พิเศษ)

ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดทำหลักสูตร ปวช.(พิเศษ) ที่ทำการศึกษามี 4 ข้อ

ปัญหาต่อคำถามข้อที่ 1 ผู้สอนนำเนื้อหารายวิชาไปสอนไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร พบว่า อาจารย์ร้อยละ 56.7 มีความเห็นว่าเรื่องนี้มีปัญหาปานกลาง โดยได้ให้ข้อเสนอแนะว่าการจัดทำหลักสูตรควรเน้นเนื้อหาให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและควรเป็นเนื้อหาที่ง่าย ซึ่งเป็นข้อเสนอแนะของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตร-กรรมนราธิวาส สงขลา พัทลุง ตรัง และนครศรีธรรมราช ร้อยละ 6.0 มีความเห็นว่าปัญหามาก ให้ข้อเสนอแนะว่าควรให้ผู้สอนรายวิชาจัดทำหลักสูตรจะได้วางวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้ตรงกับเนื้อหาที่เรียน ซึ่งเป็นข้อเสนอแนะของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมนราธิวาส สุราษฎร์ธานี และระนอง ร้อยละ 32.8 มีความเห็นว่าปัญหาน้อยและร้อยละ 4.5 ปัญหาน้อยที่สุดแต่ไม่ได้ให้ข้อเสนอแนะ ซึ่งเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร กระบี่ และสตูล

ปัญหาต่อคำถามข้อที่ 2 หลักสูตรปวช.(พิเศษ) ที่ใช้ในขณะนี้มียละเอียดของแต่ละรายวิชามากเกินไป พบว่า ร้อยละ 59.0 มีความเห็นว่าเรื่องนี้มีปัญหาปานกลาง และร้อยละ 21.6 มีปัญหาน้อย โดยได้ให้ข้อเสนอแนะเหมือนกันคือการจัดทำหลักสูตร ปวช.(พิเศษ) รายวิชาควรเน้นเนื้อหาที่นักเรียนนำไปปรับใช้กับชีวิตประจำ

วันและประกอบอาชีพ ควรเป็นเนื้อหาที่ง่ายต่อการเข้าใจ เพราะหลักสูตร ปวช. (พิเศษ) ที่ใช้ขณะนี้มียาละเอียดมาก นักเรียนเข้าใจยาก เหล่านี้เป็นข้อเสนอแนะของ อาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี สตูล นครศรีธรรมราช สงขลา พัทลุง และกระบี่ ร้อยละ 16.4 มีความเห็นว่ามีปัญหามาก โดยกล่าวว่าหลักสูตร ปวช. (พิเศษ) ที่ใช้ในขณะนี้มียาละเอียดของแต่ละรายวิชามากเกินไป ควรจัดทำหลักสูตร ให้มีรายละเอียดของแต่ละรายวิชาน้อยลง โดยมุ่งให้นักเรียนมีความรู้เฉพาะด้าน และ เน้นการนำความรู้ไปปรับใช้ในการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นข้อเสนอแนะของอาจารย์ จากวิทยาลัยเกษตรกรรมนราธิวาส ะนอง และตรัง มีเพียงร้อยละ 3.0 มีความเห็น ว่าเรื่องนี้มีปัญหาน้อยที่สุด แต่ไม่มีข้อเสนอแนะ เป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรม ชุมพร

ปัญหาต่อคำถามข้อที่ 3 ผู้สอนไม่ได้ร่วมกันจัดทำหลักสูตรตามรายวิชาที่ตนเองสอน พบว่า อาจารย์เกือบครึ่งคือร้อยละ 47.0 มีความเห็นว่ามีปัญหามาก และร้อยละ 32.1 มีปัญหาปานกลาง โดยให้ข้อเสนอแนะเหมือนกันว่าควรให้ผู้สอน ได้ร่วมกันจัดทำหลักสูตรตามรายวิชาที่ตนเองสอน เพื่อจะได้ร่วมกันทำจัดทำหลักสูตร ให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ เพราะอาจารย์ผู้สอนจะเป็นผู้ที่รู้เกี่ยวกับสภาพท้องถิ่นที่ ไปสอนนักเรียน ซึ่งเป็นข้อเสนอแนะของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี กระบี่ นราธิวาส ะนอง สงขลา และพัทลุง อาจารย์ร้อยละ 17.9 มีความเห็นว่ามี ปัญหาน้อยและมีเพียงร้อยละ 3.0 มีความเห็นว่ามีปัญหาน้อยที่สุดแต่ไม่ได้ให้ข้อเสนอ เน้น เป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร นครศรีธรรมราช ตรัง และสตูล

ปัญหาต่อคำถามข้อที่ 4 เนื้อหาบางรายวิชาไม่สามารถนำไปใช้ประกอบ อาชีพตามต้องการ พบว่าอาจารย์ประมาณครึ่งหนึ่งคือร้อยละ 49.2 มีความเห็นว่ามี เรื่องนี้มีปัญหาปานกลาง และร้อยละ 23.9 มีปัญหามาก โดยได้ให้ข้อเสนอแนะคล้ายกัน คือควรจัดสอนรายวิชาให้มีเนื้อหาสอดคล้อง เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น และควรจัด ให้ตรงกับความต้องการของนักเรียนโดยเฉพาะวิชาเลือกซึ่งเป็นข้อเสนอแนะของ อาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมนราธิวาส พัทลุง สุราษฎร์ธานี ะนอง ตรัง และ กระบี่ อาจารย์ร้อยละ 23.9 มีความเห็นว่ามีปัญหาน้อย และเพียงร้อยละ 3.0 มีความ เห็นว่ามีปัญหาน้อยที่สุดแต่ไม่ได้ให้ข้อเสนอแนะเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรม

ชุมพร สงขลา นครศรีธรรมราช และสตูล แสดงว่าเนื้อหาบางรายวิชาที่เปิดสอนใน
โครงการ อศ.กช. นั้นเหมาะสมดีแล้ว

สรุปโดยภาพรวมในเรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดทำหลักสูตร
ปวช.(พิเศษ) ทั้ง 4 ข้อ จากการคำนวณหาค่าเฉลี่ยแล้วนำมาจัดอันดับความสำคัญจาก
มากไปน้อย มีดังนี้คือ (1) ปัญหาเกี่ยวกับผู้สอนไม่ได้ร่วมกันจัดทำหลักสูตรตามราย
วิชาที่ตนเองสอน (2) ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาบางรายวิชาที่สอนไม่สามารถนำไปใช้
ประกอบอาชีพได้ตามต้องการ (3) ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร ปวช.(พิเศษ) ที่ใช้ในขณะนี้
มีรายละเอียดของแต่ละรายวิชามากเกินไป และ (4) วัตถุประสงค์ของหลักสูตรไม่ตรง
กับเนื้อหาที่เรียน ตามลำดับ

ตาราง 10 ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดทำหลักสูตร ปวช.(พิเศษ)

(n=134)

ปัญหา	ระดับของปัญหา									
	มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ค่า เฉลี่ย	อันดับ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1. ผู้สอนนำเนื้อหาไปสอนไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ ของหลักสูตร	8	6.0	76	56.7	44	32.8	6	4.5	2.63	4
2. หลักสูตร ปวช.(พิเศษ)ที่ใช้ในขณะนี้มียา ละเอียดของแต่ละรายวิชามากเกินไป	22	16.4	79	59.0	29	21.6	4	3.0	2.89	3
3. ผู้สอนไม่ได้ร่วมกันจัดทำหลักสูตรตามรายวิชา ที่ตนเองสอน	63	47.0	43	32.1	24	17.9	4	3.0	3.23	1
4. เนื้อหาบางรายวิชาที่เปิดสอนไม่สามารถนำไป ใช้ประกอบอาชีพได้ตามต้องการ	32	23.9	66	49.2	32	23.9	4	3.0	2.94	2
ค่าเฉลี่ยรวม = 2.92 S.D. 0.77										

3.2 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอน

ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอน ที่ทำการศึกษามี 3 ข้อ ปรากฏดังตาราง 11 และรายละเอียดดังต่อไปนี้

ปัญหาต่อคำถามข้อที่ 1 ผู้สอนขาดทักษะและประสบการณ์ทางด้านการเกษตร พบว่า อาจารย์ร้อยละ 39.6 มีความเห็นว่าเรื่องนี้มีปัญหาปานกลาง และร้อยละ 13.3 มีความเห็นว่ามีปัญหาหนัก ซึ่งได้ให้ข้อเสนอแนะคล้ายกันคือ ควรให้อาจารย์ผู้สอนได้รับความรู้ใหม่ๆเพิ่มเติม โดยการให้เข้าร่วมประชุม อบรม และสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อเพิ่มพูนความรู้ด้านการเกษตรและเพิ่มประสบการณ์ก่อนจะไปสอนนักเรียนในโครงการ อศ.กช. และได้นำความรู้ประสบการณ์และเทคโนโลยีใหม่ๆมาสอนนักเรียน เป็นข้อเสนอของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมกระบี่ สุราษฎร์ธานี พัทลุง สงขลา และตรัง ร้อยละ 39.6 มีความเห็นว่าเรื่องนี้มีปัญหาน้อย โดยได้ให้ข้อเสนอแนะว่าอาจารย์ผู้สอนควรที่จะหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเองโดยการค้นคว้าจากห้องสมุด ฟังรายการวิทยุเกี่ยวกับการเกษตร ดูโทรทัศน์เพื่อการเกษตร และแหล่งความรู้อื่นๆ เป็นข้อเสนอแนะของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมนราธิวาส ระนอง และสตูล ร้อยละ 7.5 มีความเห็นว่าเรื่องนี้มีปัญหาน้อยที่สุดโดยไม่ได้ให้ข้อเสนอแนะเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมนครศรีธรรมราช และกระบี่

ปัญหาต่อคำถามข้อที่ 2 การจัดสอนภาคทฤษฎีไม่สัมพันธ์กับภาคปฏิบัติ พบว่า อาจารย์ร้อยละ 47.1 เห็นว่าเรื่องนี้มีปัญหาปานกลาง โดยได้ให้ข้อเสนอแนะว่าการสอนนักเรียนในโครงการ อศ.กช. ควรเน้นการสอนภาคทฤษฎีที่เกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่น แล้วนำหลักการจากทฤษฎีให้นักเรียนปฏิบัติจริงโดยใช้ทรัพยากรในท้องถิ่น และจัดสอนภาคทฤษฎีให้สัมพันธ์กับภาคปฏิบัติ คือ รายวิชาที่มีทฤษฎีและปฏิบัติ 3 หน่วยกิต นักเรียนต้องเรียนทฤษฎี 2 คาบ เรียนปฏิบัติ 2 คาบ หรือเรียนทฤษฎี 2 คาบ เรียนปฏิบัติ 3 คาบ ทั้งนี้ต้องขึ้นกับรายวิชาที่สอน เป็นข้อเสนอของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมระนอง นราธิวาส ตรัง และสตูล ร้อยละ 11.2 มีความเห็นว่าปัญหาหนัก โดยข้อเสนอแนะว่า ควรให้อาจารย์ผู้สอนจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ตามแผนการสอนรายวิชาด้วยตนเองเพื่อจะได้วัสดุอุปกรณ์ที่ตรงกับความต้องการและสอนภาคปฏิบัติได้เต็มที่ เพราะการสอนบางรายวิชาไม่สามารถให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ

โดยใช้วัสดุในห้องถื่น เช่น การสอนวิชาวิทยาศาสตร์เกษตร จึงควรนำนักเรียนเข้ามาเรียนในวิทยาลัยบ้าง จะได้เรียนปฏิบัติโดยใช้วัสดุอุปกรณ์ในห้องทดลองวิทยาศาสตร์ เป็นข้อเสนอของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตร-กรรมสุราษฎร์ธานี กระบี่ นครศรีธรรมราช และสงขลา ร้อยละ 35.8 มีความเห็นว่าเรื่องนี้มีปัญหาบ่อย และร้อยละ 5.9 มีความเห็นว่าเรื่องนี้มีปัญหาบ่อยที่สุดแต่ไม่ได้ให้ข้อเสนอแนะซึ่งเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมพัทลุง และชุมพร

ปัญหาต่อคำถามข้อที่ 3 ผู้สอนมีงานประจำในวิทยาลัยมากทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานโครงการ อศ.กช. ได้เต็มที่ พบว่า อาจารย์ร้อยละ 34.3 มีความเห็นว่าเรื่องนี้มีปัญหามาก โดยได้ให้ข้อเสนอว่าการจัดการสอนของฝ่ายวิชาการควรจัดให้อาจารย์ที่สอนในโครงการอศ.กช. ทำหน้าที่พิเศษภายในวิทยาลัยให้น้อยลง หรือจัดให้สอนเฉพาะนักเรียนในโครงการอศ.กช. จะทำให้อาจารย์ไปสอนนักเรียนในโครงการอศ.กช. ได้เต็มที่ เป็นข้อเสนอแนะของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี นราธิวาส กระบี่ และตรัง ร้อยละ 39.6 มีความเห็นว่าเรื่องนี้มีปัญหปานกลาง ร้อยละ 24.6 มีความเห็นว่ามีปัญหาบ่อย และมีเพียงร้อยละ 1.5 มีความเห็นว่าเรื่องนี้มีปัญหาบ่อยที่สุด โดยไม่ให้ข้อเสนอแนะเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร ระนอง นครศรีธรรมราช สงขลา พัทลุง และสตูล

สรุปโดยภาพรวมในเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนทั้ง 3 ข้อ จากการคำนวณค่าเฉลี่ยแล้วนำมาจัดอันดับความสำคัญของปัญหาจากมากไปน้อย มีดังนี้คือ (1) ปัญหาเกี่ยวกับผู้สอนมีงานประจำในวิทยาลัยมากทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กช. ได้เต็มที่ (2) การจัดสอนภาคทฤษฎีไม่สัมพันธ์กับภาคปฏิบัติ (3) ผู้สอนขาดทักษะและประสบการณ์ทางด้านการเกษตร

ตาราง 11 ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน

ปัญหา	ระดับของปัญหา										อันดับ
	มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ค่าเฉลี่ย	อันดับ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
1. ผู้สอนขาดทักษะและประสบการณ์ทางด้าน การเกษตร	18	13.3	53	39.6	53	39.6	10	7.5	2.59	3	
2. การจัดสอนภาคทฤษฎีไม่สัมพันธ์กับภาค ปฏิบัติ	15	11.2	63	47.1	48	35.8	8	5.9	2.63	2	
3. ผู้สอนมีงานประจำในวิทยาลัยมากทำให้ไม่ สามารถปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กช. ได้ เต็มที่	46	34.3	53	39.6	33	24.6	2	1.5	3.07	1	
ค่าเฉลี่ยรวม = 2.76 S.D. = 0.80											

(n=134)

3.3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผล

ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผลที่ทำการศึกษามี 2 ข้อ ดังตาราง 12 และรายละเอียดดังต่อไปนี้

ปัญหาต่อคำถามข้อที่ 1 ระเบียบการวัดผลและการประเมินผลของหลักสูตร ปวช. (พิเศษ) มีรายละเอียดมากเกินไป พบว่า อาจารย์มากกว่าครึ่งเล็กน้อย คือ ร้อยละ 53.7 มีความเห็นว่าเรื่องนี้มีปัญหาปานกลาง และร้อยละ 7.5 มีความเห็นว่าเรื่องนี้ปัญหามาก ได้ให้ข้อเสนอแนะเหมือนกันว่าการวัดผลและการประเมินผลนักเรียนในโครงการ อศ.กช. ควรใช้วิธีการวัดผลและการประเมินผลหลายๆ วิธีรวมกัน เช่น การสอบข้อเขียน สอบภาคปฏิบัติ ให้อภิปรายกลุ่ม เป็นต้น และควรให้อยู่ในดุลยพินิจของอาจารย์ผู้สอน ไม่ควรยึดระเบียบการวัดผลและการประเมินผลมากเกินไป เช่น เวลาเข้าเรียนในชั้นเรียน การทำรายงาน ซึ่งนักเรียนบางคนขาดเรียนบ่อยเพราะต้องช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพการเกษตรเมื่อมอบหมายให้ทำรายงาน นักเรียนไม่ได้ทำ เพราะไม่มีหนังสือคั่นคว่ำและไม่ได้เข้าไปคั่นคว่ำในห้องสมุดของวิทยาลัย เป็นต้น ซึ่งควรจะเลี่ยงการวัดและประเมินผลโดยวิธีนี้ เป็นข้อเสนอของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี นครวิวาส นครศรีธรรมราช ระนอง และกระบี่ อาจารย์ร้อยละ 32.8 มีความเห็นว่ามีเรื่องนี้มีปัญหาน้อย และร้อยละ 6.0 อาจารย์ร้อยละ 32.8 มีความเห็นว่าเรื่องนี้มีปัญหาน้อย และร้อยละ 6.0 มีความเห็นว่าเรื่องนี้มีปัญหาน้อยที่สุด แต่ไม่ได้ให้ข้อเสนอแนะ ซึ่งเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร พัทลุง สงขลา ตรัง และสตูล

ปัญหาต่อคำถามข้อที่ 2 นักเรียนในโครงการ อศ.กช. มีพื้นฐานความรู้แตกต่างกันทำให้การวัดผลและการประเมินผลกระทำได้ยาก พบว่า อาจารย์ร้อยละ 40.3 มีความเห็นว่าเรื่องนี้มีปัญหามาก และร้อยละ 38.1 มีความเห็นว่าเรื่องนี้มีปัญหามาก โดยได้ให้ข้อเสนอแนะเหมือนกันคือ ควรคัดเลือกนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ระดับเดียวกันเข้าเรียนในชั้นเดียวกัน และควรกวดขันด้านคุณภาพการเรียนของนักเรียนมากกว่าปริมาณนักเรียน เมื่อนักเรียนมีพื้นฐานความรู้ระดับเดียวกันแล้วทำให้การวัดผลและการประเมินผลกระทำได้ง่ายขึ้น เป็นข้อเสนอแนะของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี กระบี่ ระนอง ชุมพร สตูล และนครศรีธรรมราช อาจารย์ร้อยละ 20.1 เห็นว่าเรื่องนี้มีปัญหาน้อย และเพียงส่วนน้อยคือ ร้อยละ 1.5 มีความเห็นว่าเรื่องนี้

มีปัญหาน้อยที่สุดแต่ไม่ได้ให้ข้อเสนอแนะ เป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรม
สงขลา พัทลุง ตรัง และนราธิวาส

สรุปโดยภาพรวมในเรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผล ทั้ง 2
ข้อ จากการคำนวณหาค่าเฉลี่ยแล้วนำมาจัดอันดับความสำคัญของปัญหาจากมากไป
น้อย คือ (1) ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนในโครงการ อศ.กช. มีพื้นความรู้แตกต่างกันทำให้
การวัดผลและการประเมินผลกระทำได้ยาก และ (2) ปัญหาอันดับสองคือระเบียบการ
วัดผลและการประเมินผลของหลักสูตรปวช.(พิเศษ) มีรายละเอียดมากเกินไป

ตาราง 12 ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผล

(n=134)

ปัญหา	ระดับของปัญหา								ค่า เฉลี่ย	อันดับ	
	มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
1. ระเบียบการวัดผลและการประเมินผลของหลักสูตร ศึกษาศาสตรบัณฑิตวิชาชีพ(พิเศษ) มี รายละเอียดมากเกินไป	10	7.5	72	53.7	44	32.8	8	6.0	2.63	2	
2. นักเรียนในโครงการ อศ.กช. มีพื้นฐานความรู้ ต่างกันทำให้การวัดผลและการประเมินผล กระทำได้อย่าง	51	38.1	54	40.3	27	20.1	2	1.5	3.15	1	
ค่าเฉลี่ยรวม = 2.89								S.D. = 0.75			

3.4 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนิเทศโครงการเกษตร

ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนิเทศโครงการเกษตรที่ทำการศึกษามี 4 ข้อ ดังตาราง 13 และรายละเอียดต่อไปนี้

ปัญหาต่อคำถามข้อที่ 1 การออกไปนิเทศงานโครงการเกษตรมักไม่ปฏิบัติตามกำหนดนัดหมาย การกำหนดวันและเวลาไปนิเทศงานโครงการเกษตรจะกำหนดล่วงหน้า ซึ่งส่วนใหญ่จะกำหนดการนิเทศโครงการเกษตร 3 ครั้งต่อ 1 โครงการ คือ เริ่มทำโครงการ ระหว่างทำโครงการ และสิ้นสุดโครงการ เมื่ออาจารย์กำหนดวันเวลาไปนิเทศก็ควรไปตามวัน เวลาที่กำหนด ไม่เช่นนั้นนักเรียนและผู้ปกครองจะรอทำให้เสียเวลา พบว่าอาจารย์เกือบครึ่งหรือร้อยละ 45.5 มีความเห็นว่าเรื่องนี้มีปัญหาปานกลาง และร้อยละ 20.1 มีความเห็นว่าเรื่องนี้มีปัญหามาก โดยได้ให้ข้อเสนอแนะคล้ายกันคือ การนิเทศงานโครงการเกษตร คณะกรรมการนิเทศควรกำหนดตารางการนิเทศให้เหมาะสมกับฤดูกาลการทำโครงการเกษตรของนักเรียน เช่น โครงการการเลี้ยงไก่ กระทั่ง ควรไปนิเทศช่วงที่เริ่มนำไก่เข้าเลี้ยง ระหว่างเลี้ยง และส่งขาย เมื่อกำหนดวันเวลาไว้แล้ว แจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้า และต้องไปตามกำหนดนัดหมาย เป็นข้อเสนอแนะของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี นราธิวาส กระบี่ ระนอง และชุมพร ร้อยละ 31.4 มีความเห็นว่าเรื่องนี้มีปัญหาน้อย และมีเพียงร้อยละ 3.0 มีความเห็นว่าเรื่องนี้มีปัญหาน้อยที่สุด แต่ไม่ได้ให้ข้อเสนอแนะ เป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมนครศรีธรรมราช สงขลา พัทลุง ตรัง และสตูล

ปัญหาต่อคำถามข้อที่ 2 การออกไปนิเทศงานโครงการเกษตรมักไม่ค่อยได้รับความสะดวกในการใช้ยานพาหนะของวิทยาลัย พบว่า อาจารย์ร้อยละ 38.1 มีความเห็นว่าเรื่องนี้มีปัญหাপานกลาง ร้อยละ 29.1 มีความเห็นว่าเรื่องนี้มีปัญหามาก โดยได้ให้ข้อเสนอแนะว่าก่อนไปนิเทศโครงการเกษตรควรแจ้งให้พนักงานขับรถเตรียมรถให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย และควรมียานพาหนะสำหรับไว้ใช้ในโครงการอศ.กช.โดยเฉพาะ ซึ่งเป็นการสะดวกแก่อาจารย์ที่ไปสอนและนิเทศโครงการเกษตร เป็นข้อเสนอของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมสุราษฎร์ธานี นราธิวาส ชุมพร กระบี่ และระนอง ร้อยละ 22.4 มีความเห็นว่าเรื่องนี้มีปัญหาน้อย และร้อยละ 10.4 มีความเห็น

ว่าเรื่องนี้มีปัญหาน้อยที่สุดโดยไม่ให้ข้อเสนอแนะ เป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรม สงขลา พัทลุง นครศรีธรรมราช สตูล และตรัง

ปัญหาต่อคำถามข้อที่ 3 ผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้ใช้ที่ดินในการทำโครงการ เกษตรภายใต้การนิเทศ โครงการเกษตรเป็นรายวิชาในหลักสูตรปวช.(พิเศษ)ซึ่งเป็น งานมอบหมายให้นักเรียนปฏิบัติจริงเกี่ยวกับการเกษตรที่บ้านนักเรียน โดยอยู่ภายใต้ การดูแลของอาจารย์นิเทศ เช่น การปลูกผัก การปลูกไม้ดอกไม้ประดับ การเลี้ยงไก่ กระจก การเลี้ยงไก่พื้นเมือง เป็นต้น พบว่า อาจารย์ร้อยละ 42.5 มีความเห็นว่าเรื่องนี้ มีปัญหาน้อยเพราะผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่จะสนับสนุนให้ใช้ที่ดินทำโครงการ เกษตรและคอยช่วยเหลือดูแล ให้คำแนะนำ นักเรียน เป็นความเห็นของอาจารย์จาก วิทยาลัยเกษตรกรรมหุมพร สงขลา พัทลุง และกระบี่ อาจารย์เพียงร้อยละ 3.7 มี ความเห็นว่าเรื่องนี้มีปัญหามาก เพราะผู้ปกครองบางรายไม่มีที่ดินของตนเองในการ ประกอบอาชีพการเกษตร จึงเป็นการยากที่นักเรียนจะทำโครงการเกษตรตามที่อาจารย์ มอบหมาย นักเรียนต้องไปทำโครงการเกษตรร่วมกับเพื่อนที่ผู้ปกครองแบ่งที่ดินให้ทำ โครงการเกษตร ซึ่งบางครั้งอาจเกิดปัญหาเกี่ยวกับการดูแลโครงการเกษตร เพราะ ระยะทางระหว่างบ้านและสถานที่ทำโครงการเกษตรห่างกัน เป็นปัญหาของอาจารย์ จากวิทยาลัยเกษตรกรรมนราธิวาสแต่ไม่ข้อเสนอแนะ ส่วนอาจารย์ร้อยละ 31.4 มี ความเห็นว่าเรื่องนี้มีปัญหปานกลาง และร้อยละ 22.4 มีความเห็นว่าเรื่องนี้มีปัญห น้อยที่สุด แต่ไม่ได้ให้ข้อเสนอแนะเช่นเดียวกันเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรม สุราษฎร์ธานี ระนอง สตูล ตรัง และนครศรีธรรมราช

สรุปโดยภาพรวมในเรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับการนิเทศงานโครงการเกษตรทั้ง 3 ข้อ จากการคำนวณค่าเฉลี่ยแล้วนำมาจัดอันดับความสำคัญจากมากไปน้อยมีดังนี้ คือ (1) ปัญหาเกี่ยวกับการออกไปนิเทศโครงการเกษตรมักไม่ค่อยได้รับความสะดวกใน การใช้ยานพาหนะของวิทยาลัย (2) ปัญหาเกี่ยวกับการออกไปนิเทศโครงการเกษตรมัก ไม่เป็นไปตามกำหนดนัดหมาย และ (3) ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้ใช้ ที่ดินในการทำโครงการเกษตร

ตาราง 13 ปัญหาเกี่ยวกับการนิเทศงานโครงการเกษตร

(n=134)

ปัญหา	ระดับของปัญหา									
	มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ค่า อันดับ เฉลี่ย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1. การออกไปนิเทศงานโครงการเกษตรมักไม่ เป็นไปตามกำหนดนัดหมาย	27	20.1	61	45.5	42	31.4	4	3.0	2.83	2
2. การออกไปนิเทศงานโครงการเกษตรมักไม่ ค่อยได้รับความสะดวกในการใช้ยานพาหนะ ของวิทยาลัย	39	29.1	51	38.1	30	22.4	14	10.4	2.86	1
3. ผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้ใช้ที่ดินในการทำ โครงการเกษตรภายใต้การนิเทศ	5	3.7	42	31.4	57	42.5	30	22.4	2.15	3
ค่าเฉลี่ยรวม = 2.61								S.D. = 0.86		

3.5 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้งบประมาณในการดำเนินงานโครงการ อศ.กช.

ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้งบประมาณในการดำเนินงานโครงการ อศ.กช. ที่ทำการศึกษามี 2 ข้อ ดังตาราง 14 และรายละเอียดต่อไปนี้

ปัญหาต่อคำถามข้อที่ 1 นักเรียนไม่ได้รับการสนับสนุนในการใช้วัสดุอุปกรณ์การเกษตรจากวิทยาลัยในการทำโครงการเกษตรเท่าที่ควร พบว่า อาจารย์ร้อยละ 44.0 มีความเห็นว่าเรื่องนี้มีปัญหาปานกลาง และร้อยละ 10.4 มีความเห็นว่าเรื่องนี้มีปัญหามาก โดยได้ให้ข้อเสนอแนะว่าหัวหน้าโครงการ อศ.กช. ควรเป็นผู้รวบรวมแผนการสอนรายวิชาของอาจารย์ที่สอนนักเรียนในโครงการ อศ.กช. เพื่อรวบรวมรายการวัสดุอุปกรณ์ทางการเกษตรที่อาจารย์เขียนในแผนการสอนรายวิชาแล้วประสานงานกับเจ้าหน้าที่พัสดุกลางจัดซื้อให้ครบและทันเวลาตามที่อาจารย์สอนเพื่อที่จะมอบให้นักเรียนทำโครงการเกษตรต่อไป เช่น การจัดซื้อเมล็ดพันธุ์พืช พันธุ์ไก่ เป็นต้น เพราะเงินงบประมาณที่กรมอาชีวศึกษาจัดสรรให้งานโครงการ อศ.กช.มีเพียงพอ เป็นข้อเสนอแนะของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมกระบี่ สุราษฎร์ธานี จุฬาราชมนตรี สงขลา นราธิวาส และพัทลุง ร้อยละ 35.2 มีความเห็นว่าเรื่องมีปัญหาน้อย และร้อยละ 10.4 มีความเห็นว่าเรื่องนี้ปัญหาน้อยที่สุดแต่ไม่ได้ให้ข้อเสนอแนะ เป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมนครศรีธรรมราช ระนอง ตรัง และสตูล

ปัญหาต่อคำถามข้อที่ 2 งบประมาณในการผลิตสื่อการเรียนการสอน นักเรียนในโครงการ อศ.กช. พบว่า อาจารย์ร้อยละ 38.1 มีความเห็นว่าเรื่องนี้มีปัญหาปานกลาง ร้อยละ 23.9 มีความเห็นว่าเรื่องนี้มีปัญหามาก โดยได้ให้ข้อเสนอแนะเหมือนกันคือ เมื่อหัวหน้าโครงการอศ.กช. รวบรวมแผนการสอนรายวิชาจากอาจารย์ที่สอนนักเรียนในโครงการอศ.กช. แล้วประสานงานร่วมกับเจ้าหน้าที่พัสดุกลางพิจารณาจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ผลิตสื่อการเรียนการสอนให้อาจารย์ตามแผนการสอนรายวิชา เพื่อให้อาจารย์ผลิตสื่อเพื่อเตรียมสอนให้ทันเวลา หากเงินงบประมาณสำหรับการดำเนินงานโครงการอศ.กช.มีไม่เพียงพอ ก็ควรใช้เงินบำรุงการศึกษาของวิทยาลัยจัดซื้อ หรือในกรณีที่เงินงบประมาณจัดสรรมาให้ไม่ทันตามต้องการ ก็ควรพิจารณาขีมนเงินทรงรับบำรุงการศึกษาจัดซื้อก่อน และเมื่อได้รับเงินจัด

สรรงบประมาณแล้วดำเนินการเบิกจ่ายตามขั้นตอนตามใบเสร็จรับเงิน เพื่อคืนเงินบำรุงการศึกษา การดำเนินการเช่นนี้จะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นข้อเสนอแนะของอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมชุมพร สุราษฎร์ธานี นราธิวาส และระนอง ร้อยละ 32.8 มีความเห็นว่าเรื่องนี้มีปัญหาน้อย เพราะว่าการผลิตสื่อการเรียนการสอน ปัญหาไม่ได้อยู่ที่เงินงบประมาณ แต่ปัญหาอยู่ที่อาจารย์ผู้สอนรายวิชา ทำแผนการสอนแต่ไม่ได้ระบุวัสดุที่ใช้ผลิตสื่อ ทำให้เจ้าหน้าที่พัสดุไม่สามารถจัดซื้อได้ตามที่ต้องการ เป็นความเห็นของอาจารย์วิทยาลัยเกษตรกรรมกระบี่ สงขลา และพัทลุง ร้อยละ 5.2 มีความเห็นว่าเรื่องนี้มีปัญหาน้อยที่สุด ซึ่งเป็นอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรกรรมนครศรีธรรมราช ตรัง และสตูล

สรุปโดยภาพรวมในเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการใช้งบประมาณในการดำเนินงานโครงการ อศ.กช. ทั้ง 2 ข้อ จากการคำนวณหาค่าเฉลี่ย แล้วนำมาจัดอันดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ (1) ปัญหาเกี่ยวกับการงบประมาณในการผลิตสื่อการเรียนการสอนนักเรียนในโครงการ อศ.กช. และ (2) ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนไม่ได้รับการสนับสนุนในการใช้วัสดุ อุปกรณ์การเกษตรจากวิทยาลัยในการทำโครงการเกษตรเท่าที่ควร

ตาราง 14 ปัญหาเกี่ยวกับการใช้งบประมาณในการดำเนินงานโครงการ อศ.กษ.

(n=134)

ปัญหา	ระดับของปัญหา									
	มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ				
1. นักเรียนไม่ได้รับการสนับสนุนในการใช้วัสดุอุปกรณ์การเกษตรจากวิทยาลัยในการทำโครงการเกษตรเท่าที่ควร	14	10.4	59	44.0	47	35.2	14	10.4	2.54	2
2. ขาดงบประมาณในการผลิตสื่อการเรียนการสอนนักเรียนในโครงการ อศ.กษ.	32	23.9	51	38.1	44	32.8	7	5.2	2.81	1
ค่าเฉลี่ยรวม = 2.65						S.D. = 0.84				

4. ข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กข.

ข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโครงการอศ.กข. พบว่าอาจารย์ ร้อยละ 20.83 มีความเห็นว่าวิทยาลัยควรสนับสนุนการจัดกิจกรรมของโครงการอศ.กข. ในระดับหน่วย ระดับภาค และระดับประเทศ เช่นเดียวกับการจัดกิจกรรมองค์การ เกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทย (อ.ก.ท.) ของนักเรียนภาคปกติ รองลงมาคือ ร้อยละ 16.67 เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนให้หัวหน้าโครงการ อศ.กข. มีความคล่องตัวในการทำงาน เช่น มอบอำนาจให้ร่วมพิจารณาการใช้งบประมาณของ โครงการ อศ.กข. ในการจัดทำแผนงบประมาณประจำปี ให้ความสะดวกในด้านการ ขอใช้ยานพาหนะของวิทยาลัยเกี่ยวกับงานโครงการ อศ.กข. อาจารย์ร้อยละ 12.50 มีความเห็นว่าการก่อนอาจารย์จะไปปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กข. ควรได้มีโอกาสเข้าร่วม ประชุม อบรม หรือสัมมนา เพื่อทำความเข้าใจโครงการ อศ.กข. ให้เป็นไปในแนวทาง เดียวกัน และควรให้นักเรียนในโครงการ อศ.กข. มีการฝึกงานภายนอกเช่นเดียวกับ นักเรียนภาคปกติ อาจารย์ร้อยละ 8.33 มีความเห็นว่า วิทยาลัยควรจัดให้นักเรียนใน โครงการ อศ.กข. ได้ไปทัศนศึกษาอย่างน้อย ปีละ 1 ครั้ง เพื่อเพิ่มประสบการณ์ ควร สนับสนุนเงินทุนให้นักเรียนทำโครงการเกษตรอย่างต่อเนื่อง เจ้าหน้าที่จากกอง วิทยาลัยเกษตรกรรม กรมอาชีวศึกษา ควรมาเยี่ยมเยียนติดตามผล ให้คำปรึกษาแนะนำ ทั้งอาจารย์และนักเรียนในโครงการ อศ.กข. อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อเป็นขวัญและ กำลังใจ ส่วนอาจารย์เพียงส่วนน้อยคือมีเพียงร้อยละ 4.17 มีความเห็นว่า วิทยาลัยควร มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในท้องถิ่นรู้จักและเข้าใจโครงการ อศ.กข. มากขึ้น และควรชี้แจงให้ผู้นำท้องถิ่นเพื่อจะได้ประชาสัมพันธ์ต่อไปด้วย ควรให้นักเรียนใน โครงการ อศ.กข. แต่งเครื่องแบบนักเรียนในวันเข้าชั้นเรียน และอาจารย์ ควรฝึกให้ นักเรียนมีความรับผิดชอบในทุกด้าน เช่น ด้านการเรียน ด้านความประพฤติ เป็นต้น

ดังตาราง 15

ตาราง 15 ข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กช.*

ประเภทของข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ (N=24)
การจัดกิจกรรม	5	20.83
การสนับสนุนหัวหน้าโครงการ อศ.กช.	4	16.67
การเข้าร่วมประชุม อบรม และสัมมนา	3	12.50
การฝึกงาน	3	12.50
การจัดทัศนศึกษา	2	8.33
การสนับสนุนเงินทุน	2	8.33
การนิเทศ	2	8.33
การประชาสัมพันธ์	1	4.17
การแต่งเครื่องแบบนักเรียน	1	4.17
การฝึกนักเรียน	1	4.17

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

5. การทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐาน เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม มีดังนี้

5.1 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 : อาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรีกับอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาโท จะมีความคิดเห็นต่อโครงการ อศ.กช. แตกต่างกัน (ตาราง 16)

ผลการศึกษาพบว่าอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรีกับปริญญาโท ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กช. ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จำเป็นต้องปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้อง

กับงานวิจัยของ ศรีพร เลิศสมบูรณ์ (2523 : 31) กล่าวว่า วุฒิกการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของครู-อาจารย์โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายเรือ และโรงเรียนนายเรืออากาศต่อปัญหาประชากร และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มงคล ชาวเรือ (2525 : 60) ที่พบว่าวุฒิกการศึกษา ไม่มีความแตกต่างในด้านความคิดเห็นของประธานสภาตำบลที่มีต่อโครงการสร้างงานในชนบทเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และการดำเนินงานทั่วไป แต่ไปขัดแย้งกับงานวิจัยของวิจิต ทองบัวบาน (2524 : 49) ที่พบว่าอาจารย์ที่มีวุฒิกศึกษาแตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้เสรีภาพทางการเมืองของนักศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 16 ความสัมพันธ์ระหว่างวุฒิกการศึกษากับความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กช.

วุฒิกการศึกษา	ระดับความคิดเห็น							
	มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี	12	9.1	100	75.7	3	2.3	0	0.0
ปริญญาโท	4	3.0	13	9.9	0	0.0	0	0.0
$\chi^2 = 1.016^{NS}, P < 0.05$								

5.2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 : อาจารย์ที่มีตำแหน่งหัวหน้าคณะ หัวหน้าโครงการและหัวหน้างาน กับอาจารย์ที่ไม่เป็นหัวหน้าคณะ หัวหน้าโครงการ และหัวหน้างาน จะมีความคิดเห็นต่อโครงการ อศ.กช. ต่างกัน (ตาราง 17)

ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ที่เป็นหัวหน้าคณะและไม่เป็นหัวหน้าคณะกับความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโครงการอศ.กช. ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติ จำเป็นต้องปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

ความคิดเห็นของอาจารย์ที่เป็นหัวหน้าโครงการและไม่เป็นหัวหน้าโครงการ กับความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโครงการอศ.กช. ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ จำเป็นต้องปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

ความคิดเห็นของอาจารย์ที่เป็นหัวหน้างานและไม่เป็นหัวหน้างานกับความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโครงการอศ.กช. ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ จำเป็นต้องปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้

จากการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับตำแหน่งหน้าที่กับความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กช. ไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิชาย ปรีชายศ (2518 : 4) ที่พบว่าตำแหน่งไม่มีความแตกต่างกับความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมแบบประสมเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเกษตรกรรม กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ตาราง 17 ความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งหน้าที่กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กช.

ตำแหน่งหน้าที่	ระดับความคิดเห็น							
	มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หัวหน้าคณะ								
ไม่เป็น	14	10.6	98	74.2	3	2.3	0	0.0
เป็น	2	1.5	15	11.4	0	0	0	0.0
$\chi^2 = 0.04^{NS}$ P < 0.05								
หัวหน้าโครงการ								
ไม่เป็น	14	10.6	99	75.0	3	2.3	0	0.0
เป็น	2	1.5	14	10.6	0	0.0	0	0.0
$\chi^2 = 0.038^{NS}$ P < 0.05								
หัวหน้างาน								
ไม่เป็น	8	6.1	54	40.9	1	0.8	0	0.0
เป็น	8	6.1	59	44.6	2	1.5	0	0.0
$\chi^2 = 0.683^{NS}$ P < 0.05								

5.3 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 : อาจารย์ที่มีอายุราชการไม่เกิน 10 ปี กับอาจารย์ที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปีขึ้นไป จะมีความคิดเห็นต่อโครงการ อศ.กช. แตกต่างกัน (ตาราง 18)

ผลการศึกษาพบว่า อาจารย์ที่มีอายุราชการไม่เกิน 10 ปี กับอาจารย์ที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปี ไม่มีความแตกต่างกับความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กช. ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จำเป็นต้องปฏิเสธสมมติฐาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศูนย์ข้อมูลการศึกษานอกโรงเรียนภาคใต้ (2533 : 200) ได้สรุปว่าครูที่มีอายุราชการต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการประถมศึกษาจังหวัดไม่แตกต่างกัน น่าจะเนื่องมาจากข้าราชการครูทุกคนอยู่ภายใต้กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับของหน่วยงานที่เหมือนกัน

ตาราง 18 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กช.

อายุราชการ	ระดับความคิดเห็น							
	มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 10 ปี	10	7.6	82	62.0	3	2.3	0	0.0
มากกว่า 10 ปี	6	4.6	31	23.5	0	0.0	0	0.0
$\chi^2 = 0.346^{NS}$ P < 0.05								

5.4 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 : อาจารย์ที่ไม่มีปัญหาและมีปัญหาเรื่องระยะทางจากวิทยาลัยถึงสถานที่สอน จะมีความคิดเห็นต่อโครงการ อศ.กช. แตกต่างกัน (ตาราง 19)

ผลการศึกษาพบว่าอาจารย์ที่ไม่มีปัญหาและมีปัญหาในเรื่องระยะทางไม่มีความแตกต่างกับความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโครงการอศ.กช. ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จำเป็นต้องปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งไปสอดคล้องกับงานวิจัยของทองคูณ หงส์พันธ์ (2517 : 21-22) ที่พบว่าครูที่ทำงานในชนบทจะต้องมีความอดทน เพราะชนบทบางแห่งเต็มไปด้วยปัญหาต่างๆ เช่น ด้านคมนาคม และสอดคล้องกับงาน

วิจัยของ เฉลียว บุรีภักดิ์ และคณะ (2520 : 366) ที่พบว่าบุคคลหลายอาชีพมีความเห็นพ้องกันว่า ครูที่ดีต้องมีความขยัน อดทน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขวาง

ตาราง 19 ความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางจากวิทยาลัยถึงสถานที่สอนกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กช.

ระยะทาง	ระดับความคิดเห็น							
	มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีปัญหา	9	6.8	66	50.0	3	2.3	-	-
มีปัญหา	7	5.3	47	35.6	-	-	-	-
$\chi^2 = 0.194^{NS}$					$P < 0.05$			

5.5 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 : อาจารย์ที่เห็นว่าสถานที่สอนไม่เหมาะสมและเหมาะสม จะมีความคิดเห็นต่อโครงการ อศ.กช. (ตาราง 20)

ผลการศึกษาพบว่า อาจารย์ที่เห็นว่าสถานที่สอนไม่เหมาะสมและเหมาะสมไม่มีความแตกต่างกับความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กช. ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จำเป็นต้องปฏิเสธสมมติฐานซึ่งกำหนดไว้ แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของประสงค์ สุริยธนาภาส และคณะ (2523 : 1-2) ที่พบว่า ปัญหาที่ครูมีความเห็นตรงกันคือ สภาพห้องเรียนไม่เหมาะสม

ตาราง 20 ความสัมพันธ์ระหว่างความเหมาะสมของสถานที่สอนกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กช.

สถานที่สอน	ระดับความคิดเห็น							
	มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เหมาะสม	5	3.8	38	28.8	2	1.5	-	-
เหมาะสม	11	8.3	75	56.8	1	0.8	-	-
$\chi^2 = 0.129^{NS}$					$P < 0.05$			

5.6 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 : อาจารย์ที่เข้าร่วมปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กช. ไม่เกิน 5 ภาคการศึกษา และมากกว่า 5 ภาคการศึกษาขึ้นไป จะมีความคิดเห็นต่อโครงการ อศ.กช. แตกต่างกัน (ตาราง 21)

ผลการศึกษาพบว่าระยะเวลาที่อาจารย์เข้าร่วมโครงการอศ.กช. ไม่เกิน 5 ภาคการศึกษาและตั้งแต่ 5 ภาคการศึกษาขึ้นไป ไม่มีความแตกต่างกับความคิดเห็นของอาจารย์ที่เข้าร่วมปฏิบัติงานในโครงการอศ.กช. ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จำเป็นต้องปฏิเสธสมมติฐานซึ่งกำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพคุณ เคนพรม (2524 : 67) ที่พบว่า ครูประถมศึกษาที่มีระยะเวลาทำงานแตกต่างกันจะมีทัศนคติเห็นด้วยกับวิธีการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน และไปสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภาสศักดิ์ ธานีพงษ์ (2530 : 30) ที่พบว่า นักรูกรีกที่มีระยะเวลาในการทำงานที่แตกต่างกัน จะมีทัศนคติเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่แตกต่างกัน

ตาราง 21 ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาที่เข้าร่วมปฏิบัติงานโครงการ อศ.กช. กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กช.

ระยะเวลา	ระดับความคิดเห็น							
	มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 5 ภาคการศึกษา	9	6.8	67	50.7	2	1.5	0	0.0
ตั้งแต่ 5 ภาคการศึกษาขึ้นไป	7	5.3	46	34.9	1	0.8	0	0.0
$\chi^2 = 0.025^{NS}$ $P < 0.05$								

5.7 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 7 : อาจารย์ที่เห็นว่าแรงจูงใจไม่จำเป็นและที่จำเป็น จะมีความคิดเห็นต่อโครงการ อศ.กช. แตกต่างกัน (ตาราง 22)

ผลการศึกษาพบว่า อาจารย์ที่มีความเห็นว่าแรงจูงใจไม่จำเป็นกับอาจารย์ที่เห็นว่าแรงจูงใจจำเป็นนั้น ไม่มีความแตกต่างกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในโครงการอศ.กช. ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จำเป็นต้องการปฏิเสธสมมติฐานซึ่งกำหนดไว้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ นิมิตรพรสุโข (2521 : 55) ที่พบว่า อาจารย์เกษตร

ต้องปรับปรุงตนเองให้ทันกับวิทยาการแผนใหม่ โดยการติดตามข่าวสารต่างๆ แม้ว่าจะไม่ได้ไปอบรมเพิ่มเติมความรู้

ตาราง 22 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน
ในโครงการ อศ.กช.

แรงจูงใจ	ระดับความคิดเห็น							
	มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่จำเป็น	1	0.8	1	0.8	0	0	0	0
จำเป็น	15	11.2	112	84.9	3	2.3	0	0
$\chi^2 = 1.168^{NS}$ P < 0.05								

จากผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ทางสถิติของปัจจัยทางสังคม
กายภาพ และจิตวิทยากับความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโครงการ อศ.กช. ไม่
พบความแตกต่างทางสถิติทั้ง 7 ข้อ จำเป็นต้องปฏิเสธสมมติฐานที่กำหนดไว้